

Ratíškovický Zvon

Obecní noviny • ročník 16 • číslo 2 • 2010 • cena 20 Kč

Z obsahu

Rozpočet obce 2010

(strana 4)

Fašaňku, fašaňku...

(strana 7)

Tomáš Garrigue Masaryk

(strana 8)

Život s thajským boxem

(strana 11)

Ostrový lidojedů

(strana 12)

Hodina pravdy

(strana 15)

Výstava kraslic

(strana 20)

Královna cibule

(strana 21)

Skauti v Ratíškovicích

(strana 21)

XI. Junácká akademie

(strana 24)

Úvodem

Noc s Andersenem v knihovně

Zpátku na sobotu 26.-27. března 2010 proběhla v naší knihovně pohádková „Noc s Andersenem“. Jde o akci na podporu dětského čtenářství a hlasitého předčítání, která již v minulosti v mnohých knihovnách probíhala a lavinovitě se šíří. Záštitu nad ní převzal SKIP (Svaz knihovníků a informačních pracovníků). Probíhá ve všech zúčastněných knihovnách současně vždy kolem 2. dubna, kdy se v roce 1805 narodil známý dánský pohádkář Hans Christian Andersen. V letošním roce tato akce narostla do obrovských rozměrů – spalo se ve 445

knihovnách, 267 školách, 11 ostatních místech (nemocnicích apod.) a akce si našla příznivce i za hranicemi – 125 na Slovensku, 41 v Polsku a 3 ve Slovinsku. Naše knihovna se zapojila poprvé. Sešlo se 14 odvažných spáčů ve věku 5-12 let.

Každý si přinesl spacák, karimatku, jídlo bylo zajištěno (snědli jsme dva plechy povídkových a tvarohových buchet, dvě bábovky, výborné linecké a vanilkové rohlíčky od paní Novotné, dva mazance z domácí pekárny a nějakou šunku, sýr s čerstvým chlebem + čaj v junácké várnici dodal Palis). *Pokračování na straně 3*

Rada obce...

Rada obce č. 95 ze dne 28. 1. 2010 Rada obce

- rozhodla na základě posouzení tří cenových nabídek dodavatelů elektrické energie a sdružených služeb pro obecní budovy, že smlouva bude uzavřena s firmou CENTROPOL ENERGY, a. s., Ústí nad Labem, která podala nejvýhodnější cenovou nabídku.

Rada obce č. 96 ze dne 2. 2. 2010 Rada obce

- rozhodla o zamítnutí nabídky přeposílání SMS zpráv JMK obyvatelům obce v případě povodní a havarijních stavů. Cena přeposílání 1 Kč pro 1 SMS/občan.
- se seznámila s výroční zprávou Obecní knihovny a nemá k ní připomínek,
- vzala na vědomí finanční vypořádání mezi rozpočtem obce a rozpočtem ZŠ a MŠ Ratíškovice. Na účet obce bude vrácena zapůjčená částka ve výši 350 000 Kč, která byla určena k pokrytí záloh na elektrickou energii a plyn.
- vzala na vědomí dopis KÚ JMK, odboru životního prostředí, ve věci provádění preventivních kontrol toků v obci a připravenosti obce v případě náhlého tání a povodňového stavu,
- se seznámila s inventarizačním protokolem Obce Ratíškovice za rok 2009 a nemá k němu připomínek,
- rozhodla o zřízení rezervního fondu pro budovu bytového domu č.p. 101 v ulici Ulička,
- projednala návrh rozpočtu na rok 2010,
- se seznámila se stížností občana v ulici U Trati na údajné porušování pravidel silničního provozu při údržbě vozovky. Dle zákona č. 361/2000 Sb., v platném znění, je umožněno vozidlům údržby při dodržení pravidel silničního provozu jezdit v rámci údržby v protisměru a po chodnících.

- starosta informoval radu o žádosti člena KPP o ukončení členství v komisi o projednávání přestupků,
- projednala žádost o pronájem klubovny hasičské zbrojnice MO zdravotně postižených.

Rada obce č. 97 ze dne 16. 2. 2010 Rada obce

- se seznámila s cenovou nabídkou na elektronické zabezpečení dílny a haly v areálu Baník Ratíškovice,
- rozhodla o prodloužení nájemní smlouvy k bytu č. 20 na CHDPS Ratíškovice,
- rozhodla o prodloužení nájemní smlouvy k bytu č. 202 v bytovém domě v ulici Ulička,
- zamítla cenovou nabídku firmy Geodis Brno, spol. s r. o., na dodávku ortofotomapy Ratíškovice,
- na základě předložených cenových nabídek rozhodla, že dodavatelem pytlů na plast bude firma PEBAL, s. r. o., Třemešná,
- rozhodla o přidělení finančního příspěvku 480 Kč pro 35 občanů Ratíškovice, kteří jsou držiteli průkazu ZTP/P, na pokrytí nákladů na svoz komunálního odpadu,
- se seznámila s přílohou č. 10 k Závěrečnému účtu obce Ratíškovice za rok 2009 – Finanční kontrola 2009,
- rozhodla o uzavření dohod o provedení práce s občany, kteří spolupracují s obcí,
- projednala program XXIII. zasedání Zastupitelstva obce Ratíškovice,
- rozhodla o podepsání smlouvy s firmou CENTROPOL ENERGY, a. s., Ústí nad Labem, ve věci dodávky elektrické energie pro budovy ve vlastnictví obce pro rok 2010 a 2011,
- rozhodla vzhledem k bezpečnosti dětí o montáži zachytávačů sněhu na sedlovou střechu MŠ I,
- rozhodla o vybudování chodníku v ulici Vítězná od křižovatky u kostela k parkovišti,

- rozhodla o zpracování dopravní studie v lokalitě „U Zastávky - okolí Obecní knihovny - ul. Ulička“,
- se v souvislosti s uvolněním bytu na CHDPS seznámila s žádostmi o umístění a rozhodla o žadateli, s nímž bude uzavřena nájemní smlouva,
- v souvislosti s projednáváním Změny územního plánu č. 3 rozhodla o změně regulativu týkající se sklonů střech,
- projednala žádosti tří občanů o odkoupení části obecních pozemků, majetkoprávní záměr bude vyvěšen,
- projednala žádost MO rybářského svazu Ratíškovice o odstranění tří vrb v lokalitě Hliník.

Rada obce č. 98 ze dne 2. 3. 2010 Rada obce

- rozhodla o rozšíření panelové komunikace v ulici U Jezérka a ulici Polní. Na základě dvou předložených cenových nabídek rozhodla, že práce provede firma Artesia, s. r. o.,
- rozhodla o podání žádosti o finanční příspěvek ze Státního intervenčního fondu na vybudování naučné stezky v obecním lese. Žádost pro fond zpracuje ing. Jan Miškeřík, Lipov.
- na základě dvou předložených cenových nabídek rozhodla, že výběrové řízení na dodavatele prací na akci Zateplení hasičské zbrojnice Ratíškovice provede firma REALKA – Rubíček s. r. o., Kroměříž.

Rada obce č. 99 ze dne 16. 3. 2010 Rada obce

- schválila dohody o provedení práce s občany spolupracující s obcí,
- se seznámila s naceněním výměny svítidel veřejného osvětlení kolem obecního úřadu,
- se seznámila s cenovými nabídkami provozování mobilních telefonů a rozhodla, že smlouva bude uzavřena s firmou Telefonica O2 Czech Republic, a. s. Praha,
- rozhodla o položení panelů na komunikaci v ulici Cihlářská, práce provede firma Artesia, s. r. o.,
- rozhodla na základě spoluúčasti firmy Zámečnictví Stoklásk a STS Slovácko o položení panelů na neopevněnou komunikaci na „Sokolském“; práce provede firma Artesia, s. r. o.,

- z důvodu vypnutí elektrického proudu dne 31. 3. 2010 souhlasí s udělením volna pro žáky ZŠ a MŠ Ratíškovice na tento den,
- na základě žádosti FK Ratíškovice o součinnost rozhodla o přidělení dozoru obecní policie na mezinárodní kvalifikační zápas fotbalistů do 17 let Nizozemska a Ukrajiny,
- na základě žádosti Klubu seniorů Ratíškovice rozhodla o bezplatném pronájmu počítačové učebny ZŠ za účelem uspořádání kurzu „Práce s počítačem“ pro seniory,
- souhlasí s bezplatným pronájmem dvou kontejnerů od firmy ASEKOL, s. r. o., na sběr baterií a drobného elektrozařízení. Kontejnery budou umístěny na sběrných hnízdech za radnicí a v ulici Zelnice.
- souhlasí s bezplatným pronájmem přístřešku ED-2 od firmy ASEKOL, s. r. o. Přístřešek bude umístěn na sběrném dvoře Ratíškovice.
- souhlasí se zřízením věcného břemene na pozemku p.č. 1240/1 pro firmu E.ON Distribuce, a. s. Brno, z důvodu vybudování nové elektrické přípojky,
- na základě žádosti Mysliveckého sdružení Důbrava souhlasí s povolením vjezdu do lesa v majetku Obce Ratíškovice pro členy tohoto sdružení,
- schválila Směrnici obce Ratíškovice k dani z přidané hodnoty,
- jmenovala členy hodnotící komise pro zadávací řízení zakázky Zateplení hasičské zbrojnice Ratíškovice,
- projednala možnost podání žádosti na dotace na:
 - a) zateplení bazénu a inovaci zdroje otopu. Žádost do 17. výzvy OPŽP zpracuje ing. Libor Stránský.
 - b) cyklostezku Ratíškovice (ul. Vítězná a trasa od kostela k milotickému přejezdu). Žádost na Státní fond dopravní infrastruktury zpracuje manažerka Mikroregionu Hodonínsko,
 - c) zpevnění plochy, instalaci zabezpečovacího zařízení a elektroinstalaci na sběrném dvoře odpadů Ratíškovice. Zpevněná plocha a instalace jsou určeny pro umístění pronajatého přístřešku ASEKOL, s.r.o. Žádost do grantového řízení ASEKOL, s. r. o., zpracuje místostarosta obce.

- souhlasí s dokumentem dlouhodobého řízení ISVS, dle zákona č. 365/2000 Sb., v platném znění, kterou zpracoval Mgr. Bc. Josef Hanák.

Rada obce č. 100 ze dne 30. 3. 2010 **Rada obce**

- projednala žádost Okresního soudu v Hodoníně o navržení vhodných kandidátů pro výkon funkce přísedícího soudu,
- projednala žádost o přidělení urnového hrobu na místním hřbitově,
- se seznámila se 3 cenovými nabídkami na výměnu střešní krytiny na hasičské zbrojnici. Nejnižší cenovou nabídku podala firma Radim Flajzar, klempířské a pokrývačské práce Ratíškovice.
- projednala žádost občanky o prodloužení nájemní smlouvy na CHDPS,
- projednala žádost občanky o prodloužení nájemní smlouvy na bytovém domě U Hájenky,
- vzala na vědomí ukončení nájmu na CHDPS a rozhodla o uzavření nájemní smlouvy s novým nájemníkem,

- souhlasí s umístěním včelína na pozemku obce,
- projednala stížnost nájemníků bytového domu č.p. 101 v ulici Ulička na rušení nočního klidu nájemnice a jejího hosta,
- projednala připomínky stavební komise k jednotlivým stavebním akcím v obci,
- obdržela žádost pana Vojtěcha Kotena st. o uvolnění z redakční rady Ratíškovického Zvonu ze zdravotních důvodů a rozhodla o jmenování nového člena redakční rady - pana Vojtěcha Kotena ml.,
- rozhodla o uzavření 12 pracovních smluv na veřejně prospěšné práce,
- projednala program XXIV. zasedání ZO,
- projednala plán práce pracovní čety na rok 2010,
- projednala možnost podání žádosti na dotaci ze SFŽP ve věci zateplení a rekuperace krytého plaveckého bazénu,
- rozhodla, že návrh dopravního řešení v lokalitě hlavní zastávky a ulice Ulička zpracuje ing. Štefančík.

RŠ

Noc s Andersenem

*Dokončení článku
z titulní strany*

Sešli jsme se v 18 hodin, povídali si o životě H. Ch. Andersena, přečetli několik jeho pohádek a vysvětlili si jejich obsah. Ve 20 hodin jsme se vydali na tajemnou výpravu po hřbitově a při baterkách přečetli úryvek z dětské detektivky Zloděj mrtvol – ještě teď se bojím!

Návrat do knihovny – večere, spousta her, smíchu, noční výprava

po temné dvoupatrové budově knihovny včetně sklepu a o půlnoci konečně spaní s hlasitým předcítáním Lichožroutů.

Po snídani se dětem ještě domů nechtělo, a tak si vyprávěly vlastně vytvořené horory. V 10 hodin odchod domů s tím, že se už fakt těšíme na příští nocování.

Marie Škorpíková, knihovnice

Zastupitelstvo obce...

USNESENÍ č. 23

**Zastupitelstva obce Ratíškovice
ze dne 24. února 2010**

1. ZO schvaluje:

1.1. Rozpočet obce Ratíškovice na rok 2010 v závazných ukazatelích:

Příjmy	35 865 400 Kč
Financování příjmů	7 697 100 Kč
Příjmy celkem	43 562 500 Kč
Výdaje	40 950 500 Kč
Financování výdajů	2 612 000 Kč
Výdaje celkem	43 562 500 Kč
Příděl do sociálního fondu	130 000 Kč

Příděl do fondu rezerv

a rozvoje 80 000 Kč

1.2. Způsob provádění rozpočtových opatření

a) v závazných ukazatelích ZO

b) v položkách RO

1.3. Rozdělení zlepšeného hospodář- ského výsledku příspěvkové orga- nizace ZŠ a MŠ

Ratíškovice ve výši:

215 345,08 Kč

Příděl do Fondu odměn

20 000,00 Kč

Příděl do Rezervního fondu

195 345,08 Kč

1.4. Rozdělení zlepšeného hospodář- ského výsledku příspěvkové orga- nizace Osvětová beseda Ratíško- vice ve výši:

14 164,76 Kč

Příděl do Fondu odměn

7 000,00 Kč

Příděl do Rezervního fondu

7 164,76 Kč

1.5. Bezúročnou půjčku pro ČZS ZO Ratíškovice ve výši max. 500 000 Kč na dobu 1 roku v rámci projektu přeshraniční spolupráce ČR-SR 2007-2013 „Moravskoslo- venský súdek aneb víno teče přes hranice - Víno obveseluje srdce člověka“ mezi obcí Ratíškovice a obcí Popudinské Močidlany. Pro- jekt bude spolufinancován z pro- gramu Evropského fondu regio- nálního rozvoje.

1.6. Poplatek za připojení kabelové televize od 1. 3. 2010 ve výši 3 000 Kč.

Ing. Josef Uhlík, starosta obce

Rozpočet obce 2010

Zastupitelstvo obce schválilo dne 24. února 2010 rozpočet na rok 2010. Jeho položky vychází z několika předpokladů: skutečných příjmů a výdajů v roce 2009 (nebo předchozích), informací Ministerstva financí ČR o daňových příjmech, provozních nákladech obce a plánu investic na rok 2010.

Rozpočet 2010 v základních číslech

Daňové příjmy	tis. Kč 27 958,0
Nedaňové příjmy	5 632,0
Běžné (provozní) dotace (z toho 517,5 tis. Kč z projektu EU)	2 175,4
Běžné příjmy celkem	+35 765,4
Běžné výdaje celkem	- 25 240,5
Saldo běžného rozpočtu	+10 757,4
Kapitálové příjmy	100,0
Kapitálové výdaje (investice)	-15 710,0
Saldo kapitálového rozpočtu	-15 610,0
Dluhová služba	-2 612,0
Prostředky z minulých let z běžného účtu	+7 697,1
Příjmy celkem	+43 562,5
Výdaje celkem	- 43 562,5

Rok 2010 bude rokem nejistých daňových příjmů ze státního rozpočtu, které jsou pro financování obce největším příjmem s nejmenší možností obce je ovlivnit, a plánovaných vysokých investic z vlastních zdrojů. Pokles příjmu z daní pokračuje a za první 2 měsíce 2010 je meziročně nižší téměř o 10 % (-543,3 tis. Kč). Abychom současně dostali svým závazkům z půjček, musíme velmi hospodárně „ohlídat“ provozní výdaje. Budeme se snažit i nadále získat dotace, a tím ušetřit vlastní finance, ale ani tyto možnosti nejsou neomezené. Jednak jsou dotace jen na vymezené účely a jednak se množství peněz na dotace z EU zmenšuje.

I přes současnou ekonomickou problematiku celé společnosti věřím, že se nám, zodpovědným přístupem všech, podaří hospodaření s obecním majetkem uhlídat tak, abychom mohli každoročně investovat a financovat rozvoj obce.

Ing. Vladimíra Motlová,
předsedkyně finančního výboru

Navštivte obecní
webové stránky

www.ratiskovice.com

Rozpočet - daně - dotace

Zastupitelstvo obce Ratíškovice na svém zasedání dne 24. 2. 2010 schválilo rozpočet na rok 2010, a to jako rozpočet vyrovnaný s příjmy a výdaji ve výši 43 562 500 Kč. Ač jde o vyjádření matematicky přesné, realita je a bude, co se týká konečného finančního hospodaření obce, méně přesná. Nejvýznamnější neznámou, která ovlivňuje výsledek, je naplňování daňových příjmů. Jestliže v roce 2008 činily daňové příjmy obce 28 581 000 Kč, tak v loňském roce tyto příjmy poklesly na 24 687 000 Kč, tedy o 3 894 000 Kč, což je pokles o 13,7 %. Vzhledem k tomu, že prostor na snižování provozních nákladů obce (mzdy, energie, veřejné osvětlení, odpadové hospodářství atd.) není příliš velký, znamená to, že pokles daňových příjmů obce během jednoho roku o 13,7 % se promítá do poklesu sumy finančních prostředků obce určené na investice v míře podstatně výraznější, a to na 50 %.

Na základě tohoto finančního propadu, který byl dlouhodobě avizo-

ván, obec sestavila úsporný rozpočet, zmrazila výše příspěvků zájmovým a společenským organizacím působícím v obci, provedla výběrová řízení na dodavatele plynu, elektřiny a telekomunikačních služeb (čímž snížila oproti roku 2009 výdaje řádově o statisíce). Navíc v roce 2009 omezila výši investic, uspořené peníze převedla na účet s vyšším finančním zhodnocením a ponechala je jako bezpečnostní polštář pro rok 2010, který bude pro obec velmi náročný, neboť pravděpodobně až ve třetím kvartále bude zahájena rekonstrukce komunikace Vítězná, kterou financuje ze svých prostředků a prostředků Evropské unie (ROP) Jiho-moravský kraj.

Obec Ratíškovice souběžně s rekonstrukcí vozovky bude realizovat výstavbu odstavných stání, chodníků a cyklostezky. Spolu s tím jsou spojeny přeložky veřejného osvětlení, včetně osvětlení přechodů. Vzhledem k tomu, že se nám v rámci Mikroregionu Nový Dvůr nepodařilo uspět v grantovém řízení na finanční pří-

spěvek z EU na zamýšlenou cyklostezku, znamená to, že finanční zatížení pro obec bude ještě větší.

Situace se stává ještě složitější s ohledem na ubíhající čas období 2007-2013, což je období relativní hojnosti, kdy do České republiky plynou finanční prostředky z Evropské unie a obec se v rozličných grantových řízeních o ně může ucházet. Dochází tak i k paradoxní situaci, kdy realizujeme na základě akceptace žádostí o dotaci projekty, které nejsou podstatné, avšak v příštích letech by nám na ně nikdo finančně nepřispěl. Např. v případě projektů z programů přeshraniční spolupráce je výše dotace 85% z uznatelných nákladů. Vzhledem k tomu, že výzvy k podání žádostí o dotaci na projekty se vypisují průběžně po celý rok, a to i na věci podstatné (zateplení budov, modernizace sběrných dvorů, cyklostezky apod.), je důležité mít vždy připravený smysluplný projekt a finanční rezervu na jeho předfinancování a spoluúčast.

Všechny tyto výše uvedené okolnosti vedení obce bere v úvahu, a proto je třeba v této době nenaplňování finančních příjmů, plánované velké investice a současně zvýšené nabídky dotací pečovat o obecní pokladnu s rozvahou.

— **PhDr. Radim Šťastný**, místostarosta

Společenská rubrika

Vítáme nové občanky...

Polanská Pavlína
Polišenská Karin
Měchurová Ema

Ilustrační foto

Z našich řad odešli...

Hluchá Filomena 73 let
Foltýnová Růžena 70 let
Dekař Dalibor 21 let
Němec Karel 78 let

Blahopřejeme...

Macek Richard 80 let
Kotásková Anna 80 let
Blahová Josefa 94 let
Petrů Františka 80 let
Valkovič Josef 85 let
Šupová Marie 80 let

Roman Ovečka - 1. občánek roku 2010

Pasportizace obyvatel za rok 2009

Obec Ratíškovice	celkem	muži	ženy
počet občanů ČR k 1. 1. 2009	4053	1978	2075
<i>trvalý pobyt - občan ČR</i>			
živě narození	37	22	15
zemřelí	41	24	17
přihlášení	61	26	35
odhlášení	47	25	22
počet občanů ČR k 31. 12. 2009	4063	1977	2086
pobyt cizince	37		
počet obyvatel k 31. 12. 2009	4100		

Z deníku obecní policie

ÚNOR 2010

12. 2. Přijetí oznámení v 00.56 hod., že před barem dochází k rušení nočního klidu. Po příjezdu na místo bylo zjištěno hlídkou OP, že na parkovišti za domem č.p. 101 je zaparkovaná dodávka a má otevřené dveře a posádka poslouchá hlasitou hudbu. Po upozornění na rušení nočního klidu hudbu vypnula a s vozidlem odjela.

27. 2. Přijetí oznámení o narušení objektu základní školy ve 23.24 hod. Proveden výjezd a kontrola objektu, kdy bylo zjištěno, že při konání plesu sportovců neznámá osoba otevřela požární dveře a vstoupila na chodbu školní budovy, a tím spustila zabezpečovací systém.

28. 2. Přijetí oznámení ve 20.29 hod., že před místním kostelem na komunikaci směrem na Milotice je dopravní nehoda. Po příjezdu na

místo bylo zjištěno, že řidič, který jel směrem od Hodonína, musel náhle změnit směr jízdy a najel mimo vozovku z důvodu nedání přednosti vozidlem příjezdějícím směrem od Vacenovic. Vyproštění vozidla a provedení kontroly dechové zkoušky.

BŘEZEN 2010

10. 3. Přijetí oznámení od PČR Dubňany ve 13.20 hod., že pan XY napadl svoji matku a chtěl po ní peníze. Matka sdělila, že ji syn uchopil pod krk a řekl jí, aby mu dala peníze. Ona mu sdělila, že zavolá policii, nato syn přestal matku napadat a utekl z domu. Paní XX byla poučena, že se jedná o návrhový přestupek, který musí podat do KVP.

12. 3. Přijetí oznámení v 1.39 hod. od paní XX, že jí pan XY neustále hází nějaké dělobuchy na dvorek

a ona nemůže spát. Po příjezdu na místo byl pan XY upozorněn na rušení nočního klidu a přestupek bude ohlášen do KVP k projednání. Dále byl upozorněn, aby v dalším rušení nočního klidu nepokračoval.

19. 3. Přijetí oznámení ve 2.24 hod. od pana XY, že došlo v pohostinství Na Smyku k napadení jeho nevlastního otce. Poučení osob o možnosti oznámení do KVP.

25. 3. V 10.50 hod. výjezd na žádost paní XX. Po příjezdu paní uvedla, že jí syn opakovaně s použitím násilí odcizil peníze. Po zjištění těchto skutečností byla přivolána PČR Dubňany pro podezření ze spáchání trestného činu.

JH & JV

Rady pro seniory

Bezpečí na ulici a při nakupování

- Při nakupování mějte kabelku nebo tašku neustále pod dohledem.
- Nikdy tašku neodkládejte do nákupního vozíku, je to rychlý způsob, jak o ni přijít.
- Noste doklady, peníze, klíče, mobil v tašce nebo kabelce, která má několik vnitřních kapes pro jejich oddělené umístění.
- Nepřijímejte nabízený doprovod ani odvoz od lidí, které neznáte.
- Pro větší pocit bezpečí můžete nosit v tašce nějaký sprej (deodorant, malý lak na vlasy, slzný plyn), který v případě ohrožení můžete použít proti útočníkovi - sprej držte při cestě v ruce.
- Nepouštějte se do hovoru s osobami, které neznáte a osloví Vás

v blízkosti domu nebo když odemykáte dům nebo byt. Je velmi časté, že tyto osoby jsou sympatické, důvěryhodné a mají nachystané velmi srozumitelné dotazy a často žádají o pomoc a radu. Nenechte se zmást, bývá to jedna z nejčastějších léček a způsob jak Vás okrást.

- Pokud jezdíte na jízdním kole, nikdy si nedávejte tašku na zadní nosič do košíku. Pro zloděje je to snadná kořist. Za jízdy Vám tašku z košíku odcizí.

Bezpečně doma

- Na dveřích nebo zvonku je lepší mít mužské jméno nebo příjmení v množném čísle.
- Pokud Vás někdo osloví jménem, ještě to neznamena, že Vás zná, mohl si ho přecíst na jmenovce.

- Cizí lidi do bytu nevpuštějte vůbec.
- Na vstupní dveře si pořídte panoramatické kukátko a bezpečnostní řetězek.
- Zamykejte si vstupní dveře, i když jdete třeba jenom k sousedce nebo na zahradu.
- Je dobré nemít doma větší množství peněz v hotovosti. Peníze můžete ukládat na účty do bank nebo spořitelny. Peníze si pak můžete vybírat u přepážky bank nebo v bankomatu. Kód (PIN) karty nemívejte nikdy napsaný na kartě nebo na lístečku v peněžence.

V případě jakýchkoli problémů nebo potíží volejte bezplatnou tísňovou linku policie - **158**. Poradit a pomoci Vám také mohou na **krizové lince** pro seniory, která je bezplatná - 800 157 157 nebo 800 200 007.

Police České Republiky

Preventivně informační skupina Hodonín
Velkomoravská 16, 695 29 Hodonín
Tel. 974 633 207, e-mail: pisho@mvcr.cz

Fašaňku, fašaňku...

„Fašaňku, fašaňku, už je ta namá-le...“ se ozývalo v tělocvičně v sobotu 13. února v podání Robek ze Sěčky na Lidovém plesu. Touto písničkou začíná starobylý zvyk, udržovaný údajně jen v Ratíškovících, „skákáni na konopě“.

Od nepaměti na konci masopustu, starší ženy s ozdobeným konopím prováděly tento obřad, který zapsal a zpracoval i na vystoupení nezapomenutelný folklorista Josef Blaha. Při tomto pořadu se zpívá i znázorňuje zpracování konopí od trhání a namáčení v Jezerečku, přes hachlování na hachli a předení „kolo-vrátka vrť, sa vrť pěkných nití nám navrť...“, až po zpracování na rubáče, rukávce, tráslavice i koše. Je.

Ovšem vlastně ústřední postavou bývá „šenkérka“ (při tom nelze nevzpomenout na Vojtěcha Příkaského – Vojtiška Cyrílkového, který tuto postavu dlouhé roky znázorňoval s Příkopskama), kterou mají ostatní vyhazovat co nejvýš, aby konopí narůstlo co možná nejvyšší. Dalším zvykem, který k fašaňku v Ratíškovících neodmyslitelně patří, je „Pochovávaní basy“.

Dnes už jen pamětníci vzpomínají na to, jak v Ratíškovících bývalo i 14 plesů a nikdo nechtěl kromě komunistů mít ples v „půstě“. Bylo

tehdy odsouhlaseno, že se organizace budou v termínech střídát. Začátkem osmdesátých let vyšel na Lidovou stranu první termín v „půstě“, což pro ně bylo nepříjemné, a dva plesy byly ve fašankovou neděli i se skákáním na konopě.

Vedení tehdejšího závodního klubu nazvalo, že tento termín - po česky konec masopustu - bude vždy zadán pro také tehdejší Československou stranu lidovou. A tak vlastně tato politická organizace tento starobylý zvyk udržuje po třicet let, ať už to bylo s Příkopskama či s Robkama ze Sěčky.

K tomuto plesu neodmyslitelně patří i výzdoba, kterou pracně, ale s dovedností, vysekával z papíru „strýc Joška Blaha“ a slova napsal František Antoň „Palír“. A protože tyto rekvizity přežívají do dalšího století i tisíciletí, už také se hlásí o renovaci.

Co říci závěrem? Sál byl plný, Dolanka se snažila, šťastní výherci odnášeli tombolu a spousta dam růže z volenky - vždyť ples končil až na svátek zamilovaných - na sv. Valentýna. O pochovávaní basy si možná napíšeme příště.

Za MO KDU ČSL Václav Koplík

EURÓPSKA ÚNIA
EURÓPSKY FOND
REGIONÁLNEHO ROZVOJA
SPOLUČNE BEZ HRANÍC

PROGRAM
CEZHRANIČNEJ
SPOLUPRÁCE
SLOVENSKÁ REPUBLIKA
ČESKÁ REPUBLIKA

TENTO MIKROPROJEKT JE SPOLUFINANCOVÁN EVROPSKOU UNIÍ,
Z PROSTŘEDKŮ FUNDU MIKROPROJEKTŮ SPRÁVOVANÉHO REGIONEM
BÍLÉ KARPATY

Mladé umění v přeshraniční spolupráci

Obec Ratíškovice již třetím rokem úspěšně rozvíjí spolupráci s přeshraničním slovenským partnerem - obcí Popudinské Močidlany (obec 5 km za Holíčem směrem na Senici). Na původní první velký projekt, s jehož produkty se již občané mohli seznámit (bezplatná edice dvou kalendářů, pohlednice), navazuje v oblasti kultury mikroprojekt, který je zamýšlen jako komplementární, tedy moravská i slovenská strana si realizuje svůj dílčí záměr.

Popudinské Močidlany se v rámci projektu „Mladí divadelníci – ume-

nie bez hraníc“ zaměřují na vytvoření dětského divadelního souboru, který navazuje na dlouholetou tradici místního ochotnického divadla. Mladé slovenské divadelnické umění shlédneme i u nás.

Ratíškovice v rámci mikroprojektu „Mladí hudebníci – hudba bez hranic“ rozvinou činnost naší dětské cimbálové muziky Náklo, přičemž mladí muzikanti vystoupí se svým muzicírováním po několikráte v Popudinských Močidlanech. Zde budou i hudebně doprovázet místní dětský folklorní soubor, který u nás

již vystoupil na Dětském krojovém plese. Součástí ratíškovického projektu je zakoupení nového cimbálu, basy a dvou viol, čímž se vyřeší problém s neustálým půjčováním, cestováním, přemísťováním a následným rozkládáním hudebních nástrojů.

Celkové způsobilé výdaje ratíškovického projektu činí 17 293 EUR, přičemž 85% těchto výdajů je spolufinancováno Evropskou unií z prostředků Fondu mikroprojektů spravovaného Regionem Bílé Karpaty.

— **PhDr. Radim Šťastný**, místostarosta

Tomáš Garrigue Masaryk (7. března 1850 - 14. září 1937)

V březnu tohoto roku proběhly oslavy 160. výročí narození našeho prvního prezidenta Tomáše Garrigua Masaryka. Program byl připraven hlavně v jeho rodišti, blízkém Hodoníně. Určitě se jich někteří z vás zúčastnili a doma máte i fotografie. V obecním archivu máme také fotografii z oslav Masarykových narozenin, jenom „trošku“ starší. Ratíškovičtí měli možnost mu osobně popřát v březnu 1930, kdy prezident oslavoval své 80. narozeniny.

Starosta Jan Macek, jehož známe pod přízviskem „Včelař“, se v tom roce zúčastnil „schůze starostenského zboru v Hodoníně.“ Okresní hejtman Kadlec tam podal návrh, aby do Prahy „z Ratíškovic byli vysláni jedna děvčina jeden chlapec v národním kroji, kteří odevzdají dary p. Presidentovi.“ 16. února na zasedání místní obecní rady byl k tomuto čestnému úkolu vybrán

Melichar Kordula a Antonie Kotásková (později pr. Blahová, kterou známe pod přezdívkou „Sronkova“). Všechny výlohy, spojené s tímto posláním, včetně obnosu na pořízení daru panu prezidentovi tenkrát hradila obec. Byl jim ubrus, který vyšívaly slováckým ornamentem sestřenice Bernardina Kotásková a Františka Blahová (později provd. za Melichara Kordulu). Obě dvě byly členkami spolku „Křesťanských žen a dívek“.

V Ratíškovicích začaly toho roku oslavy už 22. února, kdy byly v sále Růžičkovy hospody v „Jubilejním kině čtenářského spolku Pokrok“ (v budově dnešního Kovomatu) promítány filmy „Za československý stát“, „Praha v záři světla“ a „Pan prezident na Moravě“. 1. března byly v kině „světelné obrazy“ „První prezident československé republiky T. G. Masaryk“, pak následovala přednáška a na konec byl opět promítán film „Pan prezident v Hodoníně.“

V den narozenin, 7. března ráno, byl slavnostní budiček. Pak šli školáci a spolky s prapory a hudbou do kostela. Po mši byl průvod dědinou, děti „měly praporky a nesly standarty s přílehlavými nápisy.“ Poté byl u staré školy v ul. Dědina „tábor lidu“, kde o prezidentovi přednášel hodonínský učitel Novák. Žáci recitovali „příhodné básně“ a na konec všichni zazpívali hymnu. Dopoledne toho dne byl koncert a večer sehrály děti divadelní hru „Vlastní silou“.

Ten den také proběhla na obecním úřadě slavnostní schůze. Hned v úvodu starosta promluvil o Masarykově činnosti a pak „ob. zástupitelstvo svolává zdar p. presidentu“. Bylo přečteno poselství obecním radám „o mládeži jako budoucnosti národa, které mluví o knize, jak naše mladá generace má si naši české knihy vážit.“ Na konci tohoto slavnostního zasedání se rada usnesla „zaslati p. pres. holdovací telegram“,

do kterého byl navržen text následujícího znění: „*Obecní zastupitelstvo v Ratiškovcích zdraví Vás. Budte nám dlouho živ a zdrav.*“ V neděli 9. března sehrál čtenářský spolek „Pokrok“ divadelní hru „Věrní panu prezidentovi“, a tím byly oslavy prezidenta Masaryka ukončeny.

Narozeniny se slavily velkolepým způsobem i o pět let později. Zpočátku členové místního hasičského sboru na své březnové členské schůzi projednávali také účast na „slavnosti odhalení desek a jmenování mostu na silnici Hodonín Holíč Masarykovým“, ale k tomuto zájezdu se nikdo nepřihlásil. Ovšem v předvečer prezidentových narozenin šli hasiči ve slavnostních uniformách společně s ratiškovickými občany v průvodu k místu, kde byla přesně v 7 hodin zapálena slavnostní vatra. Ta byla nejen v Ratiškovcích, ale i po celé republice a na dané znamení vzplanuly ohně ve všech obcích i na horách. Při hořící hranici promluvil ke shromážděným velitel hasičů Cyrill Šural, který „objasnil, proč se tyto hranice pálí.“ Den poté, 7. března, se uskutečnila slavnostní veřejná výborová schůze, na níž byla přečtena pamětní kniha, a školní mládež oslavila narozeniny „zdařilými žákovskými besídkami.“ Největší úspěch měl „Dětský cirkus“ a žačka Milada Janíčková, která v programu představovala balerínu. Za obnos 750 Kč, vybraný při tomto představení, byl pro školu pořízen mimo jiné trojdielný kredenc.

Když v r. 1937 prezident Masaryk zemřel, byla – stejně jako v jiných městech a vesnicích – konána pietní tryzna. Před symbolickým náhrobkem u obecního domu se shromáždila téměř celá obec a vyslechla projev předsedy místní osvětové komise, učitele Josefa Sedláčka. Za školní mládež se s prezidentem rozloučila žačka Libuše Pospíšilová. V ten den bylo prázdno ve všech školách v republice a pořad celého smutečního obřadu byl vysílán rozhlasem.

V roce 1946 byl na památku prezidenta v Ratiškovcích vybudován „Masarykův sad.“ V dnešní době bychom jej hledali v místech v Uličce u Járku za Krupkovou a Kadlčíkovou zahradou naproti bývalé „staré“ školy. V dřívějších dobách tu byl malý rybníček zv. „Prádlo“, v roce 1946 už to byl podle obecní kroniky „spíše močál.“ Ratiškovičtí majitelé

Vyšívačky daru pro prezidenta - zleva Bernardina Kotásková (zv. Bertka) a Františka Blahová, pr. Kordulová. Zapůjčila Františka Kordulová, č.p. 168.

koňských potahů přijeli s koňmi, ostatní pomáhali nakládat písek a jiní „*upravovali na místě potrubí, jímž nyní protéká potok.*“ Močál byl už za týden zavezen, sad upraven a oplocen. Na Bílou sobotu 20. dubna t.r. po slavnosti „vzkříšení“ se občané na tomto místě shromáždili, aby

oslavili osvobození obce. V tomto sadě byl také Masarykův pomníček, u kterého se na konci školního roku fotivali žáci zdejší školy. Ještě v roce 1963, při další úpravě koryta Járku, je pomníček vidět na jedné fotografii. V pozdějších letech byl však odstraněn. Kde je mu konec – kdo ví?

Ze zápisů z jednání obecní rady, školní kroniky, kroniky obce Ratiškovice a protokolů hasičského sboru vybrala **Irena Bařinová**

Hrnčířský kruh osířel

Druhý týden úvodního jarního měsíce opustil naše lidské společenství keramik, junák, ochotník a cvičenec Karel Němec, známý ve skautském společenství pod jménem bratr Bručoun. Zůstaly nám na něj už jen vzpomínky a jeho keramické umění. Jeho tatínek, který pocházel z Pačlavic, byl vyučen hrnčířem, maminka Anna se narodila jako Petrášová v Holešově.

V Ratiškovcích už vychovávali dcery Vlastu a Boženu i syna Josefa, když se jim 26. června 1931 narodil chlapeček, který dostal jméno Karel. Ten po vychození ratiškovické základní školy jezdil do měšťanky v Hodoníně, aby se pak u otce vyučil keramikem. Tovaryšské roky i další zkušenosti získával v Tupesích na Uherskohradištsku. Začátkem padesátých let dostal on a jeho vrstevníci povolávací rozkaz a „vojančil“ u radistů ve Valticích. Tady také potkal svou životní lásku a oporu, zahradnici Zitu Poljakovou, která mu kromě svého dívčího

jména věnovala i dceru Miroslavu a syny Pavla a Bořka. A sama se naučila malovat pěstované chrypy, růže a máky na keramiku.

To už Karel vedl ratiškovickou keramickou dílnu až do půlky sedmdesátých let, kdy začal jezdit na Důl Osvobození, kde to vydržel patnáct roků. Začátkem devadesátých let sedá opět za hrnčířský kruh, kde tvořil ještě po sedmdesátce. Hlině a peci se věnovala i dcera Mirka a syn Pavel, kteří jsou vlastně pokračovateli Němcovi dynastie.

Nedaleko od Němců byla hospoda (i výsek) a hlavně sál u Štastných. Tady se hrávalo ochotnické divadlo za první republiky, za Německa i po skončení 2. sv. války. Tatínek „pan-táta“ Němec byl rozený herec a režisér, a tak není divu, že se do divadla zapojila celá rodina i syn Karel. A tady také cvičili Sokoli, a protože Němcovi byli i u zrodu Sokola v Ratiškovcích, mladý Karel mezi nimi pochopitelně nechyběl, a nechyběl ani později při nácviku a cvičení

na Spartakiádě už jako člen Baníku.

Bratr Bručoun byl od mládí zapojen do skautingu i přes všechny přestávky díky nepřejícímu režimu. A spolu také s bratry Fouskem, Jestřábem, Bigglesem byli u zrodu Junácké klubovny. Tomuto hnutí zůstal věrný po celý život, o čemž svědčila i čestná stráž u jeho rakve.

Zhruba před rokem jsem získával informace o společenství Modrý pavilon právě u Kajoša Němca. Tehdy mně řekl zajímavou větu, „že u Němců byl průchozí dům“. Z výctu aktivit i profese této rodiny je to zřejmé, a je potřeba připočítat i zmiňovaný Modrý pavilon, který měl na podkrovce svůj znak a kde členové skládali slib.

I ve vyhlášeném podniku Na Formance a Na Vikárce na Pražském hradě, jsme mohli najít stopy, otisky

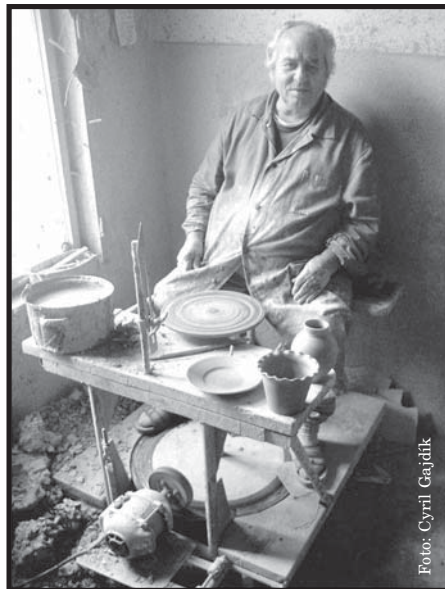

Foto: Cyril Gajdík

rukou od Němců, a to na stolech, kde se podávalo v jejich holbách a korbelech, i na stěnách, kde byly rozmanité dekorace.

Určitě největším oceněním i úspěchem byla jeho účast a prezentace na světových výstavách Expo 1958 v Bruselu a Expo 1966 v kanadském Montrealu. Suvenýry, dárky od Karla si vozila dechovka a Konopa po republice i po Evropě a jako úctu, hold tomuto kumštu, složil František Maňas Keramickou polku a Miloš Machek valčík Hrnčířský kruh. Od Junáka a přírody není zas tak daleko k lesu a jeho darům. Karel byl celý život vášnivý houbář a k této zálibě vedl i své děti a vnoučata.

Tyto a mnohé další vzpomínky a příhody se vybavovali nejen široké ratíškovické veřejnosti v sobotu 6. března, kdy zaznělo nejen upřímné „**Karle, děkujeme!**“, ale i budeme si opatrovat nejen tvoje umění, ale i vzpomínku na Tebe.

Václav Koplík

Vzpomínka na Dalibora Dekáře

Nikdy snad nebývá člověku huře, není najednou tolik pocitů beznaděje, než když se kdokoliv z nás loučí se svým nejbližším. O to tíživější je skutečnost, že mému, již bývalému žákovi Daliboru Dekárovi bylo teprve 21 let, měl celý život před sebou a musel dvakrát projít trápícím léčby těžké zhoubné nemoci.

Dalibor se narodil 31. května 1988 v Hodoníně, když doma již na něj čekal čtyř a půlletý bratr Martin. Jako správný vesnický kluk tíhnul ke kopané, byl rád s kamarády venku, zajímal se o hudbu, auta a motorky. Byl vnímavý a zvědavý k okolí, rád diskutoval o věcech kolem sebe. V tuto dobu se rovněž projevoval jeho velký talent nadějněho fotbalisty. O to radostnější bylo, že jeho velká mužská opora – tatka – je dodnes fotbalový trenér a jeho kariéru s otcovskou radostí sledoval a zcela pochopitelně podporoval.

Před šesti lety, na samém konci deváté třídy, začal být Dalibor unavený – ne sportem, ale počátkem přicházející vážné a zákeřné nemoci. Nikomu z nás, kteří jsme byli Dalkovi nablízku a v každodenním kontaktu, nepřišlo na mysl, že jeho polehávání na lavičce, chvilková duševní nepřítomnost či častější bolest

hlavy předznamenává něco, na co běžně nechceme nikdy pomyslet.

A najednou blesk z čistého nebe – přišla první operace, silné dávky ozařování a radikální chemoterapie. Ještě dnes si velmi dobře vzpomínám a živě vybavuji jeho první vyžádanou návštěvu v základní škole v době nemoci. Byl jsem tehdy vnitřně přesvědčený, že se jde se mnou navždy rozloučit, že se vidíme naposled, protože náročnost léčby a jeho fyzický stav tomu nasvědčoval. Jaké však bylo moje příjemné překvapení, když jsem jej zanedlouho viděl podruhé, sice bez vlasů, ale spokojeného a těšícího se z úspěšné léčby.

Po odkladu prvního ročníku ze zdravotních důvodů nastoupil na odborné učiliště v Hodoníně, aby se vyučil v oboru kadeřník. I když tuto profesi nakonec nevykonával a krátce pracoval na naší Baťovce, přesto se

těšil svým kamarádům, koníčkům, ale hlavně se opět cítil soběstačný.

Když se pak již nemohl věnovat aktivně fotbalu, přilnul k hudbě. Rozhodl se stylem hip-hop důrazně vyjadřovat to, co vnitřně cítil. Dokonce dal dohromady s kamarády skupinu WESS, jejímž byl manažerem, a začal psát i vlastní texty, kde hledal své uplatnění v rapování, což je základní element hip-

hopové hudby, jež mu byla nejbližší. Dalibor se v průběhu nemoci netajil svým silným citovým vztahem k mamince, za ty probdělé noci, kdy mu byla andělem strážným, důvěrníkem a nejbližším pomocníkem. Proto i jeho posledním největším snem bylo koupit si pořádné auto, svoje vysněné BMW 530 D, právě kvůli mamce. K tomu již bohužel nikdy nedorazil.

Josef Hanák

Můj život s thajským boxem

Další ratíškovskou osobností, kterou sme se rozhodli čtenářům Zvonu představit, je Roman Sedlačík. Tento energický mladík sice bývá v Hodoníně, ale na svoje ratíškovské kořeny nezapomíná.

Romane, můžeš sa našim čtenářům přestavit, přece jenom už v Ratkách nebydlíš?

Narodil jsem se v lednu 1978 a do třetí třídy sem tady v Ratkách chodil na základku. Rodiče pracovali na šachtách. Po jejich rozvodu jsme se s matkou a sestrou Monikou přestěhovali do Hodonína k babičce Hanáčkové do Bažantnice. Později jsme dostali svůj byt.

Co škola? Jaký jsi byl student?

Měl jsem problémy, zadržával jsem v řeči, vyučil jsem se na hornickém učilišti v Dubňanech elektromechanikem. Pak jsem si dodělal maturitu; dovedl jsem se to nadřít.

Sportoval jsi už během tvých školních let?

Asi v 15 letech jsem dostal jednu na budku, a tak mne to vyprovokovalo k posilování, a také jsem reprezentoval školu v atletice. Jinak jsem na pravidelné sportování neměl čas, musel jsem pomáhat rodině vydělávat penízky. Po odpolednech jsem opravoval auta, k čemuž mne přivedl děda. Láska k autům mi zůstala dodnes. Přes víkendy jsem zase chodil na brigády do mlékárny. Pracoval jsem také u babičky v Hodoníně na velké zahradě a do Ratěk jezdil do vinohradu a na prázdniny.

Byls na vojně?

Ano, dostal jsem se ke speciální jednotce do Zbirohu u Prahy, později do Prostějova. Šáhl jsem si tam na dno, absolvovali jsme velice náročný výcvik, tak zvané MUSADO. Jde o zneškodnění protivníka, trénink přežití v extrémních podmínkách, kdy musíte třeba jako jediný týden přežít sám v mrazech, a absolvoval jsem také 18 seskoků. Po roce vojny jsem dostal nabídky dě-

lat to dál profesionálně, ale nesnesl jsem cizí rozkazy nad sebou, a tak jsem to odmítl.

Po návratu z vojny jsi začal podnikat?

Hned ne, chvíli jsem dělal v servisu, a také v Senici - ve firmě Kron. Pak jsem se rozhodl se svým společníkem z Rohatce podnikat a v roce 2000 jsme si od Sběrných surovin pronajali na obchvatu Hodonína prostory na autoservis a postupně ho zvelebujeme a rozšiřujeme. Objekt už jsme odkoupili a naše Autowase s. r. o., v níž to máme se svým společníkem 50 na 50, tak podnikám ve svém. V současnosti máme 12 zaměstnanců.

Jak ses dostal k thajskému boxu?

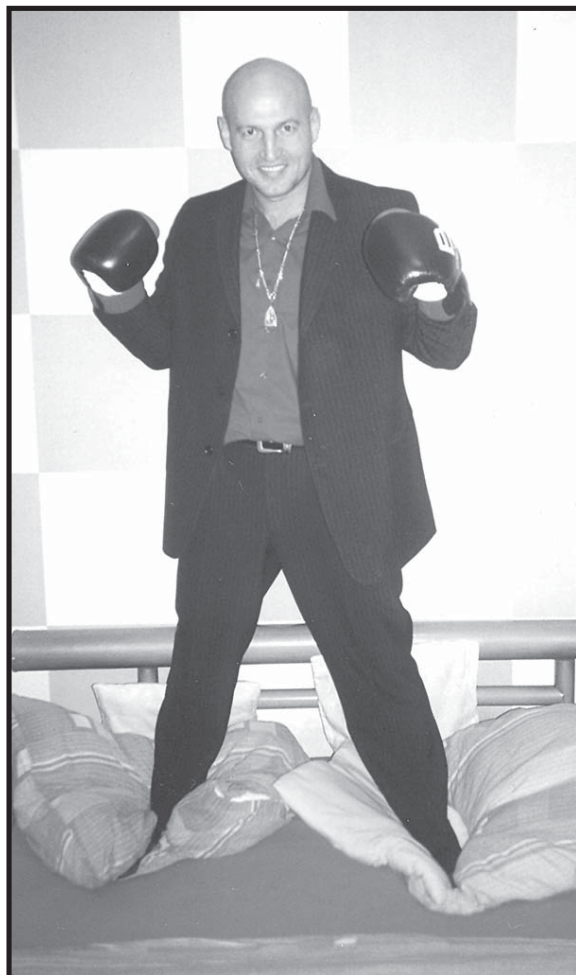
Dostal jsem se k němu postupně. Po návratu z vojny jsem cvičil kulturistiku a dělal armwrestling neboli ruční páku. To ale bylo příliš fyzicky náročné na loket, který mě často bolel, a tak jsem zkusil box, protože jsem se ve fitku seznámil s několika boxery. Boxoval jsem i v Těmčicích, ale potom mě kamarád pozval do Brna do klubu 13 na thajský box, kde jsem sice dostal sodu od jednoho strážníka, ale thajský box mě chytil a stal se mojí životní láskou.

Jak často trénuješ?

Jezdil jsem do Brna 3x týdně večer na spárování, ale vydržel jsem to asi rok. K podnikání jsem ještě na zahradě stavěl dům (od vojny jsem bydlel v podnájmu) a ačkoliv jsem workoholik, už jsem to nestíhal. Začal jsem proto trénovat a organizovat thajský box v Hodoníně. Trénuju, jak často to jde, ale teď už převažuje organizační práce.

Kolik má tvůj oddíl členů?

Postupně se zvyšoval počet až na současnou asi stovku, celkem odha-

duju, že se vystřídal u nás už asi k pětistovce zájemců. Je to ale velká dřina, takže vydrží pouze malé procento. S postupným růstem členů nastával problém zajistit odpovídající prostory na trénink. Ty jsme našli po dvou stěhováních ve dvou tělocvičnách základní školy v Bažantnici, kam chodí pravidelně každý den 35 lidí, kde se jim věnuje profesionální trenér Jakub Steidl, který je ve svých 21 letech nejlepším boxerem oddílu a jedním z nejlepších v republice. Jakub bydlí u mě na patře v domě.

Kolik času thajskému boxu věnuješ?

Kromě podnikání zabírá prakticky můj veškerý čas. S Kubou jezdíme o víkendech po zápasech po republice, po Slovensku i do Berlína. Několikrát jsme už byli v mekce thajského boxu, pochopitelně v Thajsku, kde to je národní sport. Kuba bojoval na Pataji, kde i vyhrál. Absolvoval jsem v místních střediscích, takzvaných gymech, mnoho tréninků. Od roku 2008 organizuju zápasy thajského boxu v Hodoníně pod názvem Noc bojovníků. Na prvních dvou jsem sice prodělal 200 tisíc, ale

přišlo pokaždé přes tisíc lidí a udělala se našemu sportu velká reklama, takže jsem byl spokojený. Na další Noc jsem získal už i dotace z města a kraje, což mne těší, protože to беру jako ocenění naší práce, za níž jsou desítky sportujících mladých lidí.

Kdy vůbec thajský box vznikl a jaká má pravidla?

Vznikl v 16. století pochopitelně v Thajsku jako obrana před napadením a bojuje se v ringu jako v klasickém boxu, ale údery se mohou provádět jak rukama, tak i lokty a nohama, což je mnohem pestřejší. Je zakázáno bojovat na zemi a údery na genitálie. Rozhoduje jeden ringový a tři bodující rozhodčí. Ti nejlepší zápasí 5x3 minuty. Mistrovství světa se pořádá v Bangkoku pod ši-

rým nebem, dívá se na to i thajský král. Je to obrovský svátek.

Jak je to s thajským boxem u nás?

U nás existují tři různé organizace thajboxu. Stal jsem se prezidentem jedné z nich. V kategorii K1, v níž je zakázáno používání loktů a kličů, patří Hodonín spolu s Prahou a Plzní mezi tři největší střediska.

A co jídlo? Dodrжуješ životosprávu?

Aby se člověk udržel v dobré kondici, je nutné jíst lehčí stravu. To znamená rýži, těstoviny, ryby, kuřecí maso atd. Základem v thajském boxu je fyzická, ale postupně jsem v něm našel i duchovní rozměr, zvláště po návštěvách Thajska. Jde o zlepšování sama sebe a zároveň získání úcty k druhému. Nej dřív jsem to bral

jako sport, ale teď to už cítím jako poslání.

Jaké jsou tvoje plány do budoucna?

Tak samozřejmě, aby se mi dařilo v podnikání, aby se podařila další Noc bojovníků v prosinci v Hodoníně a aby se mi podařilo dostat se do rady města Hodonína. Rozhodl jsem se totiž vstoupit do politiky a budu za ČSSD, jímž jsem členem, kandidovat v podzimních komunálních volbách. Chtěl bych spolurozhodovat o veřejných věcech, kam jdou dotace atd.

A máš nějaký tajný sen?

Chtěl bych se někdy v budoucnu odstěhovat do Thajska a trvale tam bydlet s mojí přítelkyní Pom. Ta země mi učarovala.

Děkujeme za rozhovor.

Přemek Kouřil a Marta Kordulová

Krásné, neznámé ostrovy lidojedů

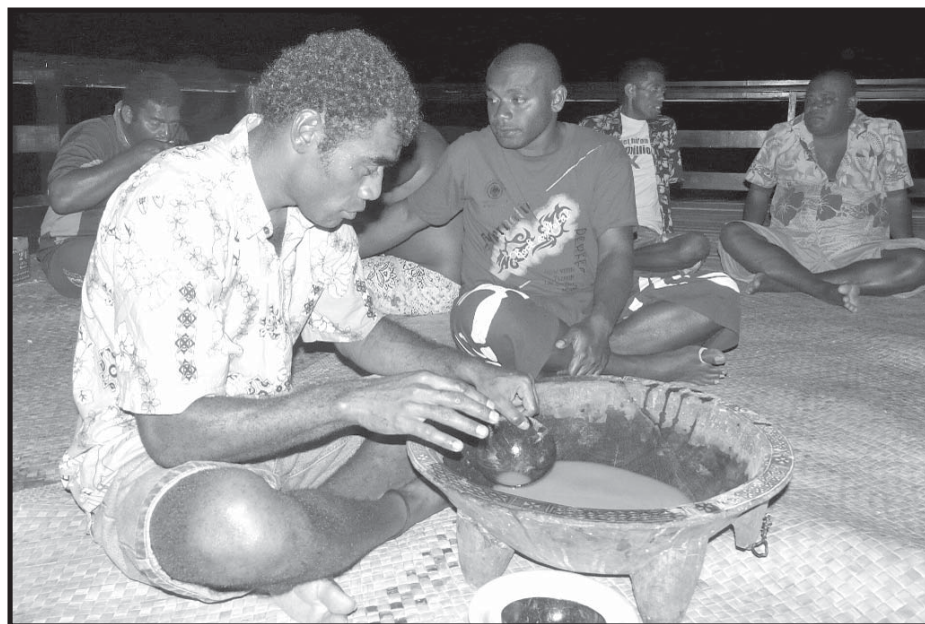
Jak už to bývá, nejlepší dovolená je ta neplánovaná... Když jsem si před svým nedávným odjezdem do Austrálie řkala, kam bych se ještě kromě Modrých hor a okolí Sydney vyjela podívat, nikdy by mě nenapadlo, že skončím na ostrovech, o kterých jsem doposud četla jen v knížkách, kde byl ještě před necelými sto lety ve vnitrozemí u některých skupin obyvatelstva běžný kanibalismus, a které mi až donedávna připadaly pouze nedosažitelným snem. Jenže, jak už to někdy bývá, i ten největší sen se může stát realitou, za což jsem velmi vděčná.

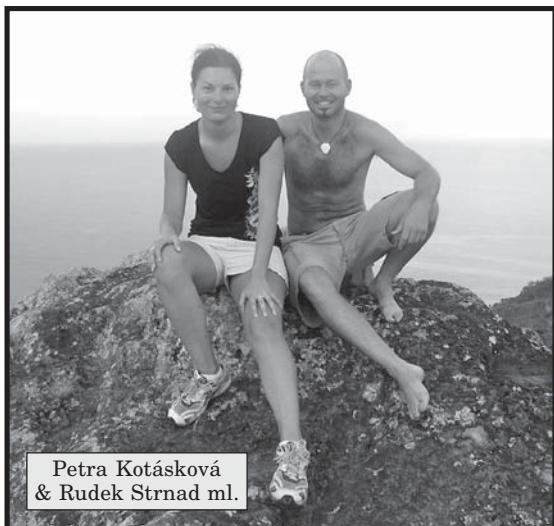
Na Fiji jsem se dostala zcela náhodou. Tři týdny v Austrálii, kam jsem přijela díky pozvání babiččiny sestřenice Marie Strnadové, mi připadlo škoda strávit na jednom místě, a proto jsem chtěla vycestovat i do jiné oblasti, nejlépe do takové, která je pro nás Evropany co největší exotikou. Druhý den v Sydney jsem proto navštívila tamní cestovky a zjišťovala jsem co nejvíce o možnostech, které tato nádherná země nabízí. Původní plány vyjet do

severního Queenslandu či k Velké útesové bariéře vzaly rychle za své poté, co mi pracovnice agentury, kde byla mimochodem dorozumivacím jazykem čeština a slovenština, ukázala několik nabídek na Fiji a vylíčila mi zážitky, které sama při své cestě prožila. Bylo téměř rozhodnuto a cesta vlakem k tetě do Mod-

rých hor uběhla ve znamení plánování nadcházející cesty. Její syn Rudek mi s nadšením popsal svůj fijijský výlet pár let zpátky a nakonec se rozhodl, že se ke mně přidá. Po vyřízení nezbytných formalit jsme tedy pár dní na to odlétali směrem k Nadi, kde mělo začít naše dobrodružství.

Čtyřhodinový let na hlavní a zároveň největší ostrov Fiji, Viti Levu, proběhl bez problémů. Atmosféra souostroví Fiji, čítajícího více než tři stovky ostrovů, z nichž část není vůbec obydlena, na nás dýchla hned na letišti, kde hrála místní hudba a téměř každý byl obdarován náhrdelníkem z mušlí. Souostroví Fiji je součástí Melanésie a pro svou rela-

Petra Kotásková
& Rudek Strnad ml.

tivní nepřístupnost a sverepou povahu svých obyvatel bylo až do nedávné doby pravým postrachem cizinců. Nejnapadnějším společným znakem původních obyvatel je tmavá pleť. Podle toho také dostala Melanésie jméno, česky totiž znamená Ostrovy černých lidí. Mezi pozoruhodnými rysy jejich kultury bylo již vzpomínané lidojedství, které bylo na těchto ostrovech skutečně rozšířené více než v kterékoliv části světa. V současnosti však už po něm alespoň na Fiji zůstaly jen vzpomínky.

Naším prvním úkolem po příletu bylo vyhledat pobočku cestovní agentury, kde jsme vyřídili formality ohledně ubytování a cesty po jednotlivých ostrovech. Ze široké nabídky asi třiceti míst jsme měli zvolit ty, kde strávíme následujících šest nocí. Chtěli jsme samozřejmě, aby naše cesta byla co nejpestřejší, zároveň jsme však měli v úmyslu jednotlivá místa blíže poznat. Zvolili jsme proto kompromis a vybrali pouze tři ostrovy, které se nám zdály podle dostupných informací nejkrásnější jak na souši, tak pod vodou. Po první noci strávené v nedalekém hotelu Nadi Bay nás hned ráno čekal transfer do přístavu Port Denarau a plavba k prvnímu z nich.

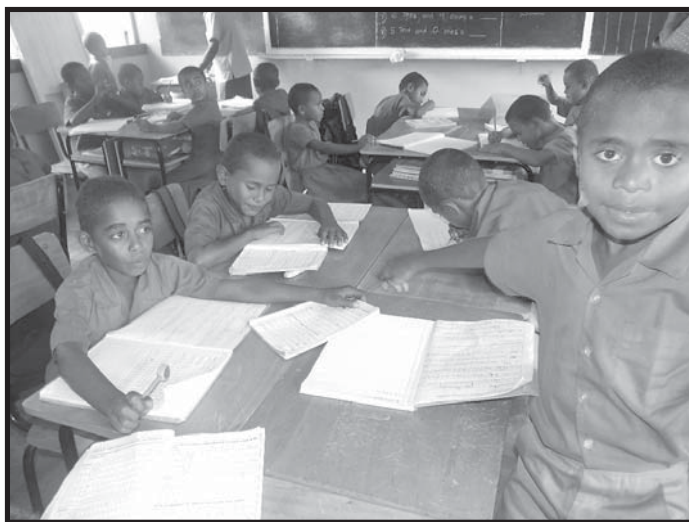
Loď, kterou jsme pluli, fungovala na způsob kyvadlové dopravy. Každý den jezdila tam i zpět trasu dlouhou pět hodin k nejsevernějšímu ostrovu souostroví Yasawas (západní Fiji), aby dopravila mezi jednotlivými ostrůvky a hlavním ostrovem Viti Levu místní domorodce i turisty. U každého ostrova, který míjela, byli připraveni domorodci se svými čluny, aby naložili jak nové turisty, tak také zásoby rýže, třtinového cukru, mouky a čaje, což byly

hlavní potraviny, které dováželi z hlavního ostrova.

Náš první ostrov se jmenoval Waya Lailai a na rozdíl od mé představy malinkého ostrůvku, který obejdu během chvilky, byl tento poněkud rozsáhlejší. Na pláži nechyběla kapela, která nás přivítala typickým pozdravem „Bula!“ a přátelská atmosféra na nás dýchala doslova ze všech stran. V době našeho příjezdu zde bylo kolem třiceti mladých lidí téměř z celého světa, s nimiž jsme se blíže potkali v době oběda. Odpoledne jsme využili k průzkumu terénu a prvnímu šnorchlování. Koráli se nacházeli už kousek od břehu a přestože byli hodně zničené rybářskými čluny, našli jsme pár kouzelných míst. Pod vodou jsme viděli kromě barevných ryb taky spoustu měkkých korálů a sasanek obsazených „klauními“ rodinkami. Večer jsme okusili pití tradičního nápoje kawa. Ten se vyrábí vyluhováním z kořene keře „Pepper,“ usuší se, nadrtí a zalije studenou vodou. Vlastní pití má svá pravidla. Pije se z kokosového ořechu a před přijmutím pohárku je třeba jednou tlesknout a pozdravit (Bula). Po vypití kawy jedním douškem se tleskne třikrát. Musím přiznat, že poprvé jsem se napila trochu s obavou, neboť finální nápoj tak trochu vypadá i chutná jako voda z kaluže. Po vypití kališku navíc člověk cítí menší trnutí na jazyku.

Další den začínal ještě před svítáním, kdy jsme se společně se dvěma Američany vydali na pozorování východu slunce z nejvyššího vrcholu ostrova. Zkušený domorodec Nepote nás vedl terénem, který byl částečně zničen prosincovým hurikánem a po zhruba hodinové cestě se před námi otevřel pohled jako z Robinsona. Voda a nekonečné pláně Pacifiku přerušené ostrůvky roztroušenými v okolí. To vše umocňovalo vycházející slunce a dotvářelo tak té-

měř dokonalý plakátový kýč. Rudek využil znalosti domorodce o místní flóře, a tak jsme si cestou zpět povídali o rostlinách, které místní využívají téměř ke všemu – jako koření, jídlo i léčiva. Ukázal nám například rostlinu, jejíž listy po rozemnutí produkují šťávu, která zastaví krvácení. Kromě toho nešlo přehlédnout všudypřítomné tropické ovoce, banány, ananas, lychi, papáju, mango nebo chlebovník. Kokosy, kterých byly všude stovky, raději nepočítám. Kvůli menšímu zdržení jsme bohužel nestihli potápění se žraloky útesovými, za nimiž vyrazila skupinka lidí z našeho ostrova; šli jsme se tedy potápět sami a raději bez žraloků. Večer pro nás domorodci připravili kulturní program s tanečním vystoupením. Mladí muži v rákosových sukních, potřeni kokosovým olejem, předvedli bojové tance a také tance

s ohněm. Zapojily se i místní ženy, které nám pak vysvětlily pár základních prvků, takže nakonec tančili všichni.

Dalším místem našeho putování, kam jsme se následně přesunuli, byl ostrov Matakawalevu. Musím podotknout, že na tomto ostrově nás v době našeho příjezdu bylo pouhých sedm turistů, kromě nás ještě dva sympatičtí Američani a tři mladí kluci z Německa. Bohužel počasí nám příliš nepřálo, takže díky silnému větru a velkým vlnám jsme potápění pro tento den vzdali. Dobrou volbou byla procházka kolem ostrova následující den. Chtěli jsme jej obejít celý, byl však mnohem větší, než jsme předpokládali, a když to nešlo kvůli husté vegetaci ani skrz něj, vraceli jsme se několik kilometrů zpět po pobřeží. V našem resortu jsme se seznámili s mladým

Fijijcem Rubenem, který nám vysvětlil rozdíly mezi jednotlivými kokosovými ořechy, způsob jejich zpracování a využití k nejrůznějším účelům podle toho, jak jsou zralé. K večeru se ostrůvkem přehnal cyklón, při kterém nám díky silnému nárazovému větru a dešti nateklo do bure (chatrče). Ta nebyla nijak zvlášť chráněna, v oknech nebylo ani pevné sklo, jen jakési žaluzie, které se natočily tak, aby nám zatékalo co nejméně.

Ráno nebylo po dešti ani památky a místní nám nabídli výlet do jejich vesnice jménem Vuaki, která má asi 200 obyvatel. Nacházela se na vyvýšené části uprostřed ostrova, takže byla dobře chráněna před nepřízní počasí. Vyšlapanou lesní cestičkou jsme šli od pobřeží asi půl hodiny a čím víc jsme se blížili našemu cíli, tím více se zvyšovala hustota políček i dobytka pasoucího se kolem. Viděli jsme několik krav, ale taky kozu nebo chléveč s prasaty. Z plodin pěstovali například taro, což vypadá jako něco mezi bramborem a knedlou a taky to podobně chutná. Nejzajímavějším zážitkem však byla návštěva místní katolické školy. Tu navštěvuje celkem 110 dětí ve věku od šesti do třinácti let rozdělených do osmi tříd. Ve třídě, kam jsme zavítali, byly děti kolem osmi let a zrovna měly hodinu matematiky. Vyučovacím jazykem je zde angličtina a mezi další povinné předměty patří také náboženství, zdravotě, sociální vědy, fyzika i nauka o Fijí. V ní se děti učí kromě jazyka také dějiny ostrova, ale i praktické věci, jako například jak postavit bure, zpracovat kokos, či jaké druhy zbraní používali jejich předci. Škola není na každém ostrově, takže děti, včetně těch nejmenších, sem jezdí také z okolí, vždy v neděli odpoledne a zpět na svůj ostrov se vrací v pátek po škole. Přes týden bydlí v internátu, který je v těsném sousedství školy. Střední školy jsou pouze na hlavním ostrově. Nesmím zapomenout ani na kostel, který byl taktéž v areálu vesnice. Jednoduchá budova vypadala spíše jako hala a jen sošky svatých uvnitř dávaly tušit její opravdový význam. Na zemi byly položeny kokosové rohože a jednoduché židle neměly nic společného s lavicemi, jaké známe u nás. Obyvatelé Fijí jsou převážně katolíci a jsou silně věřící, v některých

směrech až bohabojní. Samozřejmě jsou motlitby před jakoukoliv činností a děkování Bohu.

Poslední ostrov, kam jsme odjeli ještě téhož dne, se jmenoval Nanuya Lailai a jeho součástí byla nádherná Modrá laguna, kde se natáčel stejnojmenný film. Ta byla příslibem úžasného šnorchlování, které bylo asi nejkrásnější, jaké jsem kdy zažila. Překvapením bylo ubytování, neboť bure, ve které jsme nocovali, se při přílivu nacházela téměř dva

metry od vln oceánu. Kvůli potížím s elektřinou, která se stejně jako ve většině ostatních resortů zapínala jen na pár hodin denně, jsme si navíc museli svítit petrolejkou. Celkem zde bylo kolem dvaceti turistů, většinou z Evropy a Austrálie.

Následující den jsme strávili potápěním v Modré laguně a průzkumem okolí. Našli jsme husté porosty mangrove, ze kterých nás však vyhnaly nálety krvežíznivých komárů. Malárie zde naštěstí nehrozila, podle příručky jsme mohli dostat „jen“ horečku dengue. Při potápění bylo zážitkem například setkání se smrtelně jedovatým modrobílým mořským hadem, který však nebyl nijak agresivní, a když si jej člověk nevšímal, nepředstavoval větší nebezpečí. Kromě něj jsme viděli taky papouščí ryby, nádherné mořské hvězdice, korály v nejrůznějších barvách a všudypřítomné klauní rodinky, které si pečlivě hlídaly svoje sasanková obydlí. Jeden potápeč kousek od nás viděl i žraloka, my jsme však takové štěstí neměli.

Poslední den na ostrově jsme se vydali na průzkum jeskyní Sawa – i – Lau. Nacházejí se několik kilometrů od ostrova, takže doprava rychlým člunem byla nezbytná. Podle pověsti jsou domovem deseti hlavého boha Ulitini a díky jejich částečnému zatopení vodou jsou přístupné jen tři z deseti. Prohlídka probíhala tím způsobem, že jsme skočili do vody v první jeskyni, odkud jsme museli pod hladinou proplout do druhé části. Zde byla už tma a jeskyni tak osvětlovala pouze baterka našeho fijiského průvodce. Díky němu a jeho bezchybné zna-

losti terénu však proběhla návštěva bez problému. Vzhledem k odlivu byl vchod do jeskyně ani ne půl metru pod vodou, při přílivu se však návštěvníci musí potopit trochu hlouběji. Ani to však nevadí, a pokud člověk vydrží asi půl minuty bez dechu, nepředstavuje návštěva žádné nebezpečí. Ještě ten den odpoledne jsme se lodí vrátili na hlavní ostrov, kde nás čekala poslední noc v hotelu Nadi Bay. Naše návštěva Fijí tak definitivně skončila a po nákupu

posledních pár suvenýrů jsme druhý den ráno odlétali zpět do Sydney.

Na závěr bych si dovolila ještě několik postřehů. Na ostrůvcích neexistují žádné možnosti výměny peněz, veškeré platby se platí hotově a člověk si tak musí vyměnit peníze předem. I tak však není příliš možností, kde je utratit. Nejsou zde žádné obchody, a pokud si chceme přivést nějaké suvenýry, můžeme si koupit buď mušle, nebo rukodělné výrobky od místních žen. Jsou to náhrdelníky z mušlí, nebo vyřezávané předměty, případně jednoduché misky na kawu. Život Fijijců se odehrává v těsném spojení s přírodou, která jim dává jak jídlo, tak materiál pro stavbu obydlí. Nejsou příliš nároční a vystačí si opravdu s málem. Patrná je taky sounáležitost, která je ve vesnicích naprosto běžná. Vzájemně si pomáhají a spoustu činností dělají společně. Přestože mají svým způsobem těžký život, dokáží se radovat z maličkostí a během svého pobytu jsem nezažila nikoho, kdo by si vyloženě stěžoval. Na rozdíl od nás řeší skutečné existenční problémy, takže pevně věřím, že hurikán, který řádil začátkem března, jim nevzal úrodu, a že všichni lidé, které jsem měla možnost poznat, jej přežili ve zdraví.

Ing. Petra Kotásková

Hodina pravdy

Rok se s rokem sešel, tedy přesně to byly roky dva, a do Ratíškovic opět zavítal Petr Svoboda a televizní soutěž „Hodina pravdy“. Všechno to totiž začalo právě před 2 lety, kdy se této soutěže účastnila rodina Frýdková z Ratíškovic. Naše rodina je byla podpořit spolu s ostatními Ratíškovjáky přímo v televizním studiu v Ostravě a zážitek to byl ohromný. Také možná proto, že Jeňa úkol zvládla a euforie a oslavy nebraly konce. Zřejmě pod vlivem těchto zážitků náš tatínek v tichosti a beze svědků vyplnil dotazník do soutěže na internetu, no a když už na tuto událost úplně zapomněl, tak se ozval scénárista pořadu, jestli máme ještě chuť soutěžit. V tu chvíli musela hlava rodiny s pravdou ven a skutečnost, že u nás byla asi týden tichá domácnost, je už dávno zapomenuta. Následně bylo rodinnou radou odhlasováno, že „jdeme do toho“.

Potom vše nabralo rychlý spád a než jsme se nadáli, tak zvonil moderátor Petr Svoboda i s celým televizním štábem u našeho domu. Asi největší obavy a respekt měla ta nejnější polovina naší rodiny, obzvláště Lucka nemohla ani dospát, ale stále se uklidňovala, že má opravdu menší pravděpodobnost výběru pro plnění úkolu, než její rodiče. Velice se mylila, což se ukázalo hned vzápětí k velkému překvapení všech přítomných, kdy pan Svoboda zvolil dle předem připraveného scénáře právě ji jako zástupce rodiny Příkaských. Lucka se ještě snažila chvíli vzdorovat, ale pan Svoboda byl neoblomný, a proto bylo rozhodnuto, že barvy naší rodiny bude hájit Lucie. Teď už zbývalo jen zadání úkolu, ale to už se u nás v obýváku rozvíčoval žonglér Jakub Vosáhlo, který nám předvedl sestavu v žonglování se 3 kruhy. Štáb nám předal kameru pro zachycení všech úspěšných, ale i neúspěšných pokusů (a že jich bylo...) naší dcery a vůbec všeho, co se za ten týden odehrálo v naší rodině.

Poté jsme se rozloučili v přátelské atmosféře a za zpěvu moravských písní začali přemýšlet, jak vůbec začít s nácvikem tohoto nelehkého úkolu.

Po pár neúspěšných žongléřských pokusech a částečném zdemolování našeho obývacího pokoje jsme rozhodli, že musíme najít nějaké vhodnější prostory. Stačil jeden telefonát a pan ředitel ZŠ Josef Hanák nám přislíbil pomoc a my jsme mohli naše tréninkové snažení přesunout do prostor základní školy, přesněji řečeno do tělocvičny a školní družiny. Podpořila nás také má sestra, jejíž kamarád se žonglováním zabývá a byl ochoten nás přímo v Ratíškovicích něco z tohoto umění naučit.

Ze začátku pro nás bylo opravdu nepředstavitelné, že bychom někdy mohli zkrotit tři kruhy, když máme k dispozici jen 2 ruce, ale postupem času začala Lucka dělat malé pokroky, které pro ni byly v tu chvíli asi největším dopingem. Nemalou zásluhu na tom ovšem měl právě žonglér YUFI, který ji postupně a s velkou trpělivostí zasvěcoval do tajů žonglování, učil ji správnému rytmu a držení těla, což byl první předpo-

klad úspěchu. Víkend a posléze celý následný týden byly opravdu ve znamení pilných osmihodinových tréninků se spoustou doprovodných akcí. Pravda ovšem také je, že hodiny tréninku si vybraly daň v podobě modřin a oteklých rukou. Lucka přesto bojovala dál, protože v té době už chtěla dokázat hlavně sama sobě, že to dokáže a my doma jsme do té doby ani netušili, jaká umí být bojovnice.

A den „D“ se blížil nadzvukovou rychlostí nebo alespoň my všichni zúčastnění jsme měli takový pocit. Lucka si ještě stihla vyzkoušet plnění úkolu před publikem, když připravila vystoupení pro junáky a pro žáky 1. stupně základní školy, a už jsme pomalu museli začít balit.

A najednou tu byla neděle 28. února 2010, my jsme seděli v televizním studiu Ostrava na generální zkoušce společně s dalšími dvěma rodinami a v tu chvíli byly všechny útrapy předešlého týdne zapomenuty. Prostě ne nadarmo jedno naše české přísloví zní „těžko na cvičišti, lehce na bojišti“. Jen ta nervozita, kdyby nebyla taková... Na klidu nám moc nepřidala ani skutečnost, že na generální zkoušce se bohužel nepodařilo ani jedné rodině úkol splnit. Na druhou stranu jsme si měli možnost vyzkoušet atmosféru natáčení a také jsme se seznámili s rodinami, které ten den soutěžily.

Potom už jsme se snažili soustředit na 18. hodinu, kdy mělo celé to naše úsilí vyvrcholit. Chtěla bych také ještě podotknout, že televizní

Hodina pravdy u Příkaských

*Rok se s rokem sešel a pak ještě jeden.
Televize zavelela, do Ostravy zase jedem.
Příkasští se přihlásili a pak jenom čekali,
ČT úkol vymyslela, Svobodu k nim poslali.*

*Pro plnění úkolu vybrali si Lucku,
Úkol je to nelehký, Jarek chystá plucku.
Lucka musí žonglovat, splnit danou sestavu,
Pilný trénink vybrousí už tak perfektní postavu.*

*Celý týden natáčí se to domácí video,
Ratky žijí soutěží, je to celkem rodeo.
Po týdnu už nelze váhat, čeká úkol jediný,
Lucku jede do Ostravy podpořit půl dědiny.*

*Holka je to šikovná, s kruhama to uměla,
V Hodině pravdy slaví úspěch, ani trému neměla.
A tak Lucka z Ratíškovic splní sny své rodiny,
Za podporu při soutěži – bráchy, tatky, maminy.*

*Tak my, Luci, gratulujem, teď jsi naše borka,
V Ratkách zprávu o vítězství novina je horká.*

*Vítáme Vás v Sedloňově, připijíme k úspěchu,
Teď můžeme až do rána slavit, dělat neplechu!*

Ještě na závěr bych chtěla dodat, že nás ten týden soutěže stál sice hodně sil a hlavně nervů, ale na druhou stranu jsme také zažili spoustu srandy, navázali nová přátelství a určitě budeme na tyto hektické dny hodně dlouho vzpomínat. Děkujeme tímto také všem, kteří nás jeli podpořit přímo do Ostravy, protože i díky nim tam byla atmosféra přímo domácí, ale také všem ostatním, kteří nám fandili a drželi nám palce doma.

Irma Příkaská

štáb od kameramana, scénáristy, režiséra až po maskérku (nemohu všechny vyjmenovat, protože jich bylo opravdu hodně) byli naprosto úžasní a po celou dobu se snažili odlehčit naši nervozitu naprosto profesionálním přístupem. Samozřejmě s přibývajícím časem rostlo napětí a hlavně Lucka využívala každou volnou chvíli k tréninku, ať už v šatně či na chodbách studia a netrpělivě jsme všichni čekali na příjezd našich fanoušků z Ratíškovic. Následné uvítání bylo velmi krátké, protože čas neúprosně běžel a my jsme si za okamžik už podávali ruce s panem Svobodou přímo ve studiu. Ještě krátce před tím nás Lucka všechny stihla ujistit, že je v pohodě a nemá trému (na rozdíl od zletilé části naší rodiny) a že se prostě „hecne a udělá to“!

No, a jak to všechno dopadlo, se už dozvíte přímo z televizních obrazovek 19. června 2010, kdy se bude vysílat „naše“ Hodina pravdy. Možná Vám trochu napoví básnička, kterou nám složila rodina Frýdková na přivítanou v Sedloňově v Orlických horách, kam jsme se vydali přímo z ostravského televizního studia a kde jsme následně strávili odpočinkový prázdninový týden.

Region

Seminář pro zastupitele obcí mikroregionu

Mikroregion Nový Dvůr již poněkolkáté uspořádal 25. března 2010 v Restauraci Sport v Ratíškovicích pro zastupitele jednotlivých obcí seminář zaměřený na rekapitulaci akcí a získaných dotací předchozího roku 2009, stejně jako seznámení přítomných s aktuálně podanými dotačními žádostmi a zamýšlenými projekty. Součástí programu bylo také představení dotačních možností z programu Leader+ a shrnutí aktualizace Strategického rozvojového dokumentu Mikroregionu Nový Dvůr, na němž měli možnost se podílet i sami obyvatelé jednotlivých obcí, a to v podání paní Anny Čarkové, manažerky MAS Kyjovské Slovácko. Po semináři byla uspořádána soutěž v kuželkách.

Nešlo ani tak o to, stanout na pomyslném stupni vítězů, ale spíše si na neformální půdě popovídat o tom, co nás kde tlačí a co by se mohlo v našem mikroregionu do budoucna zlepšit.

Stručná rekapitulace aktivit mikroregionu za rok 2009

17. ledna 2009

VI. Společenský ples MND

29. března 2009

Festival otevřených sklepů

25. dubna 2009

Den Země

8. května 2009

Pochod kolem Ratíškovice

8. května 2009

Zájezd na 42. Veletrh
vinných trhů - Valtice

29. května 2009

In-line závody
pro žáky ZŠ mikroregionu

11. června 2009

Setkání zastupitelů obcí;
turnaj v kuželkách

27. června 2009

Otevírání nových
cyklostezek MND

17.-18. července 2009

Prezentace na mezinárodní
konferenci k nemotorové
dopravě JMK

20. září 2009

VII. Trh tradičních produktů
a řemesel

28. října 2009

Drakiáda na letišti

31. prosince 2009

Silvestrovský pochod -
Vacenovice

Pozvánky

Srdečně Vás zveme na tyto
plánované akce Mikroregionu
Nový Dvůr:

1. května

Zahájení sezony

Tradice na zámku

(krojová expozice v konírně
zámku Milotice)

Zahájení sezony

v Muzeu ve vagonu

15. května

Cyklistický výlet

ve spolupráci s občanským
sdružením Bílé Karpaty

31. května

In-line závody

pro ZŠ mikroregionu na cyklo-
stezce v Ratíškoviciích

Veronika Svobodová,
manažerka mikroregionu

Výzva pro seniory

Obci Ratíškovice se podařilo získat dotaci na kurz počítačové gramotnosti pro seniory, který je ze 100 % (tudíž je zcela ZDARMA!) podpořen nadačním fondem manželů Livie a Václava Klausových. Kurz bude probíhat v termínu od 17.-21. května 2010 v prostorách Základní školy Ratíškovice. Hlavním cílem tohoto kurzu bude podpořit vzdělávání seniorů v oblasti ovládání a užívání osobních počítačů (základní programy + internet), mobilních telefonů a platebních karet. Projekt je zaměřen na tu skupinu seniorů, která doposud neměla možnost a příležitost se blíže seznámit se zmíněnými moderními komunikačními prostředky a alespoň v základních funkcích se je naučit ovládat.

Celý kurz povedou zkušení lektori a je možné se na něj přihlásit do konce měsíce dubna, a to buď na

tel. čísle 606 768 258 či v kanceláři Mikroregionu Nový Dvůr (přízemí obecní radnice). Přitom je nutné splnit následující podmínku:

- ženy musejí být důchodového věku
- muži starší 60 let

Kurz je limitován kapacitou 10 osob (možnost dvou náhradníků). Věřím, že se daná možnost získání nové dovednosti práce s PC setká z Vašich řad s pozitivním ohlasem.

Veronika Svobodová,
manažerka mikroregionu

Divadlo

Maňáskové vystoupení souboru Beruška

V neděli dne 28. března 2010 se v místním kinosále konalo pro naše nejmenší dětské diváky a posluchače představení maňáskového souboru Beruška. Hrály se po-

hádky – *O statečném kuřátku a hloupém vlku, Jak Honza nechtěl princeznu za ženu, O Červené karkulce a Zuzanka a ježechek*. Po skončení pohádek měly děti možnost vystoupit na podium se svou písničkou nebo básničkou. Zpočátku panovala mírná nervozita, ale jakmile se osmělil první odvážlivec, následovaly ho další. Děti za své statečné výkony dostaly malý pamlsk a spokojeně se svými rodiči či prarodiči odcházely domů. Mnohým z nich se ještě večer před usínáním vnořil z paměti kašpárek a popřál jim sladkou dobrou noc.

Ráda bych poděkovala paní Františce Kristové za její práci ve vedení maňáskového souboru a všem jejím pomocnicím - Žanetce

Nedvědké, Jarušce Jurové a Sabince Mackové, bez kterých by kašpárek či Mánička nemohli promluvit ke svým dětským divákům.

Za OB Blanka Pokorná

Nové knihy v Obecní knihovně

Beletrie pro dospělé:

Bashir H.	<i>Slzy pouště</i>
Brown Dan	<i>Ztracený symbol</i>
Clarková Mary	<i>Na viděnou</i>
Cole Martina	<i>Byznys</i>
Cornwellová Patricia	<i>Kniha mrtvých</i>
Crais Robert	<i>Zapomenutý muž</i>
Deaver Jeffery	<i>Tanečník</i>
Grisham John	<i>Společník</i>
Harrisová Lee	<i>Vražda v den svatého Valentýna</i>
Christie Agatha	<i>Němý svědek</i>
Janečková Klára	<i>Srdce v písku</i>
Javořícká Vlasta	<i>Dvě růže 1, Dvě růže 2</i>
Pittnerová Vlasta	<i>Ve svatební noci</i>
Rais Robert	<i>Zapomenutý muž</i>

Sandford John	<i>Oči obětí</i>
Sheldon Sydney	<i>Nebezpečí pravdy</i>
Vodičková Stanislava	<i>Uzavírám vás do svého srdce</i> (životopis kardinála Berana)
Whiton Anna	<i>Anna česká</i>

Naučná pro dospělé:

Hauck Olivier	<i>Překonejte komplex méněcennosti</i>
Klausová Livie	<i>Smutkem neobtěžuju</i>
Podhorský M.	<i>Jihočeský kraj</i>

Beletrie pro děti a mládež:

Andersen. H. Ch.	Nejkrásnější pohádky
Cabotová Meg	<i>Allie Finklová 1 - Holčiči pravdy</i>
Schefflerová U.	<i>Detektiv Klubko - Zločinec z modrého pokoje</i>
	<i>Příběhy předškoláků a malých školáků</i>
	<i>Včelka Mája a její dobrodružné příběhy</i>
	<i>Zuzanka a její pes Ňufka</i>

Naučná pro děti a mládež:

Birmelin Wegle	<i>Moje andulka a já</i>
	<i>Velký zpěvník Lidových písniček</i> (ilustrace Josef Lada)

Výroční členská schůze MS Dúbrava

Dne 20. února 2010 se na chatě Vlasta konala výroční členská schůze Mysliveckého sdružení Dúbrava Ratíškovice. Schůze probíhala za účasti většiny členů MS, členů výboru, adeptů a starosty obce. Zprávu o činnosti přednesli - předseda MS, myslivecký hospodář, stře-

lecký a kynologický referent, pokladník a předseda revizní komise.

Stěžejním úkolem byla, jako každoročně, péče o zvěř a chov zvěře, která zahrnuje úkoly v oblasti výstavby a oprav mysliveckých a loveckých zařízení, zimního přikrmování a samotného lovu. Větší pozornost

bude nutné věnovat péči o drobnou zvěř (zajíc, bažant) a přestavbě stávajících umělých nor. Práce ve sdružení probíhala formou nedělních brigád. První dubnová brigáda na jaře minulého roku byla tradičně ve znamení úklidu honitby, další brigády sloužily k péči o zvěř a k práci na myslivecké chatě a jejím okolí. Účast na nich je na slušné úrovni, přesto je zde možné hledat určité rezervy. Dalším stěžejním úkolem bylo pořádání tradiční Myslivecké noci, která se vzhledem k nepřízní počasí uskutečnila až 28. srpna 2009, ale i přesto byla velmi vydařená. V loňském roce proběhla jedna střelecká akce na střelnici v Ratíškovicích (malorážka) a dvě na Pánově (brokové a kulové zbraně).

MS má v současné době 27 členů a 3 adepty, kteří budou v letošním roce skládat zkoušky z myslivosti a v MS provádí povinnou roční praxi. Stav loveckých psů je velmi dobrý a MS má dostatek lovecky upotřebitelných psů a požadovaných pracovních skupin. V letošním roce bude hlavním úkolem přestavba malé myslivecké chatky, spojená s výstavbou sociálního zařízení, a zajištění myslivecké noci, jejíž termín je předběžně stanoven na 14. srpna 2010.

Michal Ingr

Konopa opět pohromadě

Tak konečně jsme zase dohromady. To byla u mnohých první slova, když se „stará partija Konopáků“ sešla v sobotu 20. března na Myslivecké chatě v Ratíškovcích. Dát se zase po čase dohromady bylo přáním nás všech, protože jsme spolu trávili většinu volného času. Kamarádství u většiny přetrvává dodnes a s těmi ostatními to byla opravdu velká příležitost si zavzpomínat na doby našeho tancování, zpívání, cestování a prostě na všechny společné zážitky. Naše vzpomínky samozřejmě patřily i nedávno zesnulému kamarádovi Fran-

tiškovi Tomanovi (Hajnému), který patřil k dobrému jádru Konopy.

Protože repertoár písniček nebral konce a východ nedělního sluníčka byl blízko, slíbili jsme si, že se brzy opět sejdem.

Jana Koplíková

Už rostou!

Astronomické jaro začínalo letos 20. března odpoledne. Shodou okolností si tento termín zvolili i houbaři na svoje tradiční „Odemykání lesa“. Počasí bylo krásné, první nespělé plodnice se hlásily o život, a to zahájení bylo také oprávněné, protože po neděli už začaly růst první kačenky české, vzácné ucháče svazčité i první smrže (po ratíškovsku smrhy) se objevily.

Stává se pomalu tradicí, že se při zahájení či ukončení houbařské sezóny slaví něčí jubileum. Letos to byl „potrefený“ Jozef Čirák, kterého navštívil Abrahám. Jožka při té příležitosti dostal i pamětnický list, na kterém jsou obrázky Růdnického mlýna, Káčerkové budy, Pavilonu (salónu, na starých mapách je označen Kaiser pavilon) a Petrolínky.

Právě u této lokality či obrázku bych se chtěl zastavit. Při jubilejních ratíškovských oslavách byla i výstava lidových, národních umělců. Mezi jinými tam vystavoval svoje díla i Alois Holeček. Ten byl právě správcem tehdejšího petrolejového vrtu, měl tam i domek a on si tuto lokalitu namaloval - viděl jsem ty obrázky dva. Když jsem po těchto obrázcích pátral i s pomocí kamaráda a spolužáka Jožky Holečka, t.č. v Rohatci, nebyly k nalezení. Proto se i touto cestou obracím na případného majitele o možné zapůjčení, ať tam nemáme jen těžní věž, ale i bývalou Petrolínku.

A s čím vykročili ratíškovští houbaři do nové sezóny? Přece s nadějí, že rok 2010 bude bohatší a příznivější než ten zoufalý loňský a že jubilejní XXX. výstava, která má být koncem září, zase uspokojí návštěvníky i pořadatele.

Václav Koplík, MK Ratíškovice

Blahopřání paní učitelce

Dne 1. dubna 2010 oslavila 30. narozeniny paní učitelka Maruška Ostřížková. Hodně zdraví, štěstí, osobní spokojenosti, pevné nervy a úspěšné ukončení vysokoškolského studia přejí děcka z cimbálové muziky Náklo, vedení Dětského folklorního souboru Ratíškovice a Ratíškovská Dolina.

JK

Výstava kraslic a košť božích milostí

Orel Ratíškovice pořádal ve dnech 20.-22. února 2010 v místní budově Orla „Výstavu kraslic a košť božích milostí“. Kraslice nám na výstavu zapůjčilo mnoho lidí nejen z Ratíškovic, ale také z Vnorov, Valašska, Kunovic, Ostrožské Nové Vsi, Uherského Ostrohu, Vacenovic, jižních Čech i Ukrajiny. K vidění byla vajíčka škrábaná, malovaná, dírkovaná, ze slámy, dokonce i vyšíváná, která zaznamenala velký úspěch. Dále pak vajíčka obšíváná látkou, omotaná bavlnkami, háčkovaná a skleněná. Kdo neměl tu možnost přijít se podívat, nedovede si představit, jaká to byla krása.

A co košť? Plné mísy božích milostí různého tvaru, jež se na výstavu dostaly, chutnaly všechny výborně. Velké překvapení bylo, když celý velký plech milostí přinesl mladý muž. Měl obavu, že nebudeme věřit, že je dělal sám. Proto, pokud budeme někdy pořádat znovu košť milostí, vyzveme i muže, aby se pochlubili svými výrobky. Zkrátka, bylo jich tolik, že každý mohl ochutnat dle libosti. Kdo přišel až v pondělí, také neodešel s prázdnou, protože ještě v neděli nám lidé nosili čerstvé boží milosti. Tak mohli ochutnat i školní návštěvy i s učitelkami.

Doplňkem celé výstavy byly krojované panenky a chlapci se žilami, kteří znázorňovali velikonoční zvyky – chození po šlaháčce. Dva z nich byli i na motorce a voze. Dále byly k vidění vyšíváné kapesníky do nohavic, zástěry k trslavicím, dečky, kuchařky. Mnoho věcí stálo za obdiv, například i obrázky, kde byla vyšitá šípková růže s pomněnkami, vystřiženými ze sváteční zástěry.

Děkuji všem, kteří přispěli buď do košty božích milostí, nebo přinesli kraslice a další věci na výstavu. Velký dík také patří těm, jež pomáhali připravit tuto výstavu a pomáhali při jejím průběhu.

— **Terezie Pištěková, Orel Ratíškovice**

Výstava kraslic
očíma Marie Chvátalové

*Nad Orlovnou svítil večer měsíček.
Půjdem tam zítra na výstavu
vajíček.*

*Zazpívejte si
Kraslice malovaná krásně
vyškrabaná,
Nevím, nevím, kdo mě má rád,
komu ji mám dát.*

*Kraslici malou mám od slepičky,
velkou od husičky a obě z lásky
darované od Toničky.*

*Slepičko, slepičko,
snes mně jedno vajíčko.
Moc tě o něj prosím.
Do školky ho donést mosím.
Tam ho budem malovat,
celá třída, to jich bude,
ani v košíčku volné místo nebude.*

*Na stole je košíček a je plný vajíček.
Kdo je škrabal?
Žádná žačka, ale umělkyně
paní Gasnářková Kačka!*

*Paní Pištěková Terezie
do vajíčka škrábe, ryje,
ale jenom maličko,
aby nerozbila vajíčko,
jedno krásnější než druhé...*

A tak tu na výstavě kraslic chodíme, obdivujeme, občas hlavou přikyvujeme a všem pořadatelům výstavy moc děkujeme za příjemně prožitou sobotu a neděli. Teď už se budeme jenom těšit na jaro a velikonoční svátky. — **Marie Chvátalová**

6. ročník folkového vítání jara Ivo Jahelka

V neděli 26. března 2010 se konal koncert známého folkového písničkáře Ivo Jahelky. Širokou veřejností je označován jako zpívající právník. Narodil se 18. července 1954 v Dačicích, vystudoval právníc-

kou fakultu UK v Praze a získal titul JUDr. Začal se věnovat zhudebnění různých soudních případů a různých kuriózních příběhů ze všedního života. Od roku 1978 žije

v Jindřichově Hradci a je advokátem. Ve spolupráci s ČT připravil poučný seriál o soudnictví „Neznalost neomlouvá“.

Dle jeho slov bylo pro něj koncertování v Ratíškovicích velmi příjemné, a to nejenom tím, že byl kinosál zcela zaplněn, ale i skvělou atmosférou v průběhu koncertu. Pan Ivo Jahelka působil velice sympatickým, skromným a příjemným dojmem. Ti, kteří si chtěli koupit jeho CD „Písňe právníké“, měli tu možnost po ukončení koncertu a písničkář rád všem zakoupená CD podepsal.

Troufám si říct, že téměř všichni odcházeli z jeho vystoupení s dobrou náladou a úsměvem či písni na rtu. Za účast na koncertu děkují pořadatelé SK Baník a Osvětová beseda Ratíškovice.

— **Za OB Blanka Pokorná**

Královna cibule

Pro hodně z vás bych jméno paní Indry Blahové ani uvést nemusela, protože byste ho uhodli. Věděli byste, že jde o naši „originální spoluobčanku“ z Posvátnej č. 324, která pochází z Milotic, ale ze které je dávno stoprocentní Ratiškovjanka. (Mám to od ní). Práce v milotické zahradě a potom v lese ukazovala u Indry na dobrý vztah k zemi. Je to prospěšné vybavení aj pro lúpání cibule, o kterém v mém článku půjde. Idu na to.

U některých domů v naší dědině pravidelně vídáme pytle či bedny s cibulí. Ta je neolúpaná a hned brzo na to olúpaná. Voní to kolem ní, nebo také někomu nevoní. Nech je to tak či tak, lúpání cibule na výdělek patří téměř 15 roků k ratiškovickému životu.

Bylo to až osudové. Majitel „cibulovej“ společnosti Hogarden s. r. o. Hodonín David Linder šel na Obecní úřad dat vyhlásit možnost výdělku právě lúpáním cibule doma. Cestou potkal paní Indru Blahovou, hodil s ní řeč a název článku má majitelku.

Než o královně týmu ratiškovských cibulářek a lúpání samém napíšu víc, tak nabízím tyto související zajímavosti. Mám je od současného spolumajitele výše uvedené s. r. o. Zdeňka Poláška, který je mimo jiné naším novým spoluobčanem.

Tak především, cibule v naší obci se loupe pro „Rybenu“ Hodonín. Týdně jí tam potřebují na dva a půl kamionu, což v očištěné podobě je 35 tun. Zajistit pravidelnost nákupu takového množství „cibulky“ (jak cibuli něžně říká paní Indra), patří ve firmě k nejnáročnějším úkolům.

Odkud už v Ratiškovcích cibule byla? Z Holandska, Polska, Slovenska, Vracova, Izraele, Makedonie, z Olšan atd. Ani jsem se nedivila, že to „odkud“ se přibližuje choulostivosti. Je na dvacet druhů cibule, loupeme žlutou, říká pan Polášek. Doma se loupe v Ratiškovcích a Dubňan-

ech. Dříve bylo míst, kde se loupalo „doma“, více. Nesmírně důležití jsou v cibulovém řetězci šoféři, kteří rozvázejí a pak očištěnou sbírají. Sezona pro lúpání cibule je z pohledu roku furt. Dobrá zpráva - práce je dost!! Možeme si o ňu nonstop říct. A na Jindřišku Blahovou nedají majitelé Hogardenu - pánové Linder a Polášek - dopustit. A já k ní přejdu.

„*To musíš chtít dělat!*“ Věta, kterou se paní Indra hned na začátku našeho rozhovoru dostává ke koření. I další její rady pro tuto práci jsou „svojské“. „*Cibulku musíš držet při lúpání nagulato, objímat ju v dlani. Počáteční slzení neutírat, oči si zvyknú.*“ Za jeden kg olúpané cibule se platí 1,50 Kč. Dává se do beden tak po 18 kg, to je vydělaných 27 Kč. Očištěná cibule v nich musí samozřejmě zářit. „*Když sedíš dobře, můžeš si denně vydělat aj 180 Kč.*“ Základní údaje k výpočtu možného

výdělku za měsíc byly právě nastíněny. Já dodám jen úctu, nic jiného připsat za předchozí neumím.

Ratiškovský tým, který má paní Indra Blahová v péči, je pohyblivý. Lúpání cibule se musí vyzkoušet. Sice pro každého není, ale je možností, jak si např. přivydělat za rok na 40 000 Kč, jak si přilepšit měsíčně k důchodu, či vyřešit v rodině přechodnou finanční těžkost.

Marta Kordulová,
ratiškovická kronikářka

Skauti v Ratiškovcích

aneb vzpomínka na Kajoša Němca a ostatních...

Když v roce 1960 začaly vznikat pediatrické obvody, byla mi jako jednomu (tehdy jen) ze tří dětských lékařů přidělena jihovýchodní zhruba třetina bývalého okresu Kyjov. Samozřejmě nebyly brány ohledy na přesné dodržení rozlohy bývalých okresů, a tak k mému obvodu přibyla vesnice Ratiškovice z bývalého okresu Hodonín.

Ordinoval jsem tehdy v ambulanci kyjovské nemocnice a do Ratiškovic mě denně vozili sanitkou.

Ratiškovičtí občané měli již tehdy jako jedni z prvních vybudované pěkné zdravotní středisko, kde ordinovali obvodní lékař MUDr. Snášel spolu se zubařem – dentistou. Přidružil jsem se tedy k nim a začal tam ordinovat i pro obyvatele nedalekých Vacenovic. V Ratiškovcích jsem pracoval několik let, než bylo v Miloticích postaveno nové zdravotní středisko, kam jsem „přesídlil“ a než do Ratiškovic začal dojíždět dětský lékař z Hodonína.

Jednou přinesla sestřička z návštěvy novorozence krásnou kera-

mickou miskou. Ta se mi velice líbila, a tak jsem se ptal, kde se taková miska prodává. Sestřička mi odpověděla, že je to od rodičů novorozence, kteří mají v Ratíškovicích keramickou dílnu. Samozřejmě jsem byl velmi zvědavý, jak taková dílna vypadá, protože toto „řemeslo“ bylo pro mne zcela neznámé – a tak jsem dílnu při nejbližší příležitosti navštívil.

Tam jsem se seznámil s rozšafným a veselým člověkem, zřejmě šéfem celé dílny, Karlem Němcem, a postupně i s několika málo dalšími zaměstnanci. Celý proces keramické výroby mě neobvykle zajímal, takže nezůstalo jen při jedné návštěvě.

Dosti často jsem se tam setkával s nenápadným člověkem, kterého jsem neznal. Později se mi představil jako pan Stokláška, bydlící vedle pana Němce. Bylo to ještě dlouho před „potlačením kontrarevoluce bratrskými sovětskými vojsky“, a tak jsme vzájemně vedli jen více méně zdvořilostní hovory a vlastně ani jeden z nás netušil, že – podle „Knihy džunglí“ spisovatele Rudyarda Kiplinga – „jsme stejné krve.“

Jednou jsem se při řeči zmínil o tom, že pokládám za velmi správný systém skautské výchovy, i když proti tomu oficiální instituce brojí jako proti nezdravému romantismu. A tehdy ten klidný nenápadný pan Stokláška vyskočil, jako bych jej píchl špendlíkem, až jsem se lekl, že jsem se ho nějak nešetrně dotkl. Ale jaké bylo moje překvapení, když jsem uslyšel: „My tady jsme všichni skauti. A já to mám tady!“ Bratr Stokláška vytáhl náprsní tašku, rozevřel ji a ukázal mi v ní připíchnutý skautský slibový odznak. Musel jsem vypadat hodně překvapeně, protože jsem se zpočátku nezmohl na žádnou kloudnou odpověď, a zcela jistě jsem byl i trochu dojat. V té době takové otevřené přiznání mohlo znamenat mnoho nepříjemností a komplikací, takže mě dvojnásob překvapilo. Jednak proto, že jsem našel spřízněné duše a jednak i proto, že myšlenka mezinárodního skautského bratrství v Ratíškovicích nezapadla.

Při dalších návštěvách jsem se u br. Němce setkával s br. Fouskem – jak se mi představil skautským jménem – a vždy jsme všichni tři pokračovali v debatách o časech našeho chlapeckého skautování. Později

jsem poznal i paní Zitu Němcovou, manželku br. Němce, a také jiné lidi, kteří se u keramiků Němců objevovali.

Nezůstalo však jen u toho. Když se v roce 1968 ukázala možnost obnovit činnost JUNÁKA, byli tito skauti – a především bratr Fousek – jedním z prvních, kdo přišel a nejen nabídl pomoc při obnově, ale také založil a vedl skautský oddíl a organizoval skautské hnutí s manžely Němcovými, bratrem Kalivodou – Bigglesem (s nímž jsem byl později na Lesní škole), bratrem Slezarem – Jestřábem (vůdcem ratíškovického střediska) a mnoha dalšími.

Tito ratíškovičtí skauti vyhledali tábořiště v Měsíčním údolí u Radějova, které našemu středisku v roce 1970 zapůjčili, pořádali skautské plesy, v nichž současní skauti úspěšně pokračují, opravili klubovnu a skutečně dali v Ratíškovicích dobrý základ našemu hnutí.

Později jsme byli spolu s br. Fouskem zvoleni delegáty skautského sněmu, který proběhl v Praze, ale to již bylo jasné, že nás tehdejší režim nenechá dále vychovávat naše členy podle junáckého slibu a zákona.

Ještě později jsme byli spolu se zástupci ostatních středisek našeho okresu předvoláni na okresní zasedání Svazu socialistické mládeže, kde nám bylo sděleno, že skautská výchova dětí není žádoucí a že tedy buď naši iniciativy zanecháme, nebo přestoupíme do organizace Pionýr.

Bratři z Ratíškovic zvolili tuto druhou možnost, a tak se jim podařilo ještě až do roku 1974 pokračo-

vat – v rámci tehdejších možností – v započaté činnosti. Ale ani to režimu nestačilo, a tak z původní organizace JUNÁK zůstaly v Ratíškovicích jenom zbytky. Ale i tyto zbytky byly dobrým základem pro budoucnost. Po nezdařené „přestavbě“ vedoucí úlohy Komunistické strany ČSSR a po jejím neslavném pádu se znovu začaly objevovat přežívající zárodky skautů – junáků.

Bratr Němec byl – samozřejmě – také jedním z hlavních iniciátorů obnovení plné činnosti JUNÁKA v Ratíškovicích po roce 1989. Bratr Fousek se toho již nedožil, ale Bručoun spolu s Fouskovým synem dali ratíškovickému skautingu takový impuls, že se tehdy „rozběhl“ a běží dodnes velmi dobře.

Ratíškovičtí skauti již pod vedením mladších činovníků ve věku Fouskova vnuka (a především vůdce střediska br. Palis) získali – kromě jiného – stálé tábořiště v katastru Nové Vsi u Oslavan, kde nyní probíhají jejich tábory a které ratíškovické středisko pronajímá Okresní radě Junáka Hodonín. Tato ORJ tam již po několik let pořádá Lesní kurzy pro budoucí činovníky Junáka – pro vůdce oddílů a čekatele na vůdcovskou činnost.

Bratr Němec se sice již nemohl pro dlouhodobou chorobu, která jej velmi pohybově omezovala, této činnosti zúčastnit, ale nepříjemná choroba nemohla omezit jeho skautskou duši a jeho skautské myšlení. Každoročně vytvořil pro účastníky výše uvedených Lesních kurzů keramické visačky, které frekventanti obdrželi – a vím z vlastní zkušenosti, že si jich velmi vážili a nosili je na krojích se značnou dávkou sebevědomí.

Na závěr je třeba zdůraznit, že patří-li dnes Středisko Junáka Ratíškovice k těm dobře prosperujícím, není to zásluhou pouze jeho současných vedoucích a činovníků, ale především je to zásluha té původní „party“ seskupené kolem keramické dílny bratra Karla Němce.

Přeju Vám všem, abyste pokračovali v cestě, kterou on s ostatními bratry a sestrami započal a aby se Vám na ní dobře dařilo.

— **MUDr. Evžen Řezáč – „Jestřáb“**
Říjov 6. března 2010

5. turnaj KPS v kuželkách

(jarní kolo) -
pátek 19. 3. 2010

Tak proběhlo již 5. kolo tohoto stále více a více oblíbeného turnaje. Obliba se neprojevuje jen stále větším počtem účastníků (25), ale i diváků. Také ceny pro vítěze nejsou k zahazení (letos knihy „999 turistických zajímavostí v ČR“) a diplomy pro první tři místa v obou kategoriích.

Na tomto turnaji padlo také závažné rozhodnutí, a to, že Junák Ratíškovice (potažmo vybraný kuželkářský tým KPS) se letos na podzim přihlásí do oficiální zimní odbo-

rářské kuželkářské soutěže. Z výsledků dnešního a podzimního turnaje vzejdou kandidáti na nominaci do Ratíškovické odborářské ligy. Problém bude trochu v tom, že tam se háže 15-krát do plných a 15-krát na dorážku, my zatím jen do plných, ale to snad nějak doladíme.

Vítězové tohoto kola: v kategorii muži - Ben (209 kolků), v kategorii ženy - Zdenička (157 kolků). Oba z 360 možných. Podrobné výsledky a více fotografií na:

www.junak-ratiskovice.cz

Palis

Pohřeb old-skauta Karla Němce - „Bručouna“

Pohřeb proběhl v mrazivou sobotu 6. března 2010 od 14 hod. ve smuteční síni v Ratíškovicích a na místním hřbitově. Poslední rozloučení a pietní akt proběhl za velké účasti jak ratíškovických, tak přespolních občanů. Za středisko Ratíškovice bylo přítomno několik desítek

členů Junáka, přičemž krojovaná skupina stála čestnou stráž u rakve i hrobu. Bratr „Bručoun“ nás navždy opustil 2. března 2010 v 78 letech. Za Junák Ratíškovice „Poslední sbohem a nazdar ve skautském nebi Bručouna“ zdraví Palis. Čest jeho památce.

Junák Ratíškovice gratuluje

svému bývalému náčelníkovi
Svařovi Stokláškoví
k životnímu jubileu 50 let.

Sběrna papíru ožívá!

Sběrna papíru na Dětském hřišti Pod junáckou vlajkou zahájila opět provoz. **Pozor - vykupujeme POUZE vytríděný a řádně svázaný papír, a to pouze v době výkupu!!!** Vhazovací výklopné okno je zrušeno. Ostatní netříděný papír se vozí nadále na Sběrný dvůr. Vykupovat se bude cca jednou za měsíc (termín bude vždy dopředu uveden na infokanále, junáckých nástěnkách a www.junak-ratiskovice.cz).

Aktuální výkupní ceny:

černobílé noviny	0,60 Kč/kg
barevné časopisy, letáky	0,60 Kč/kg
vlnitá lepenka	0,80 Kč/kg
sjetiny bez kopíráků	1,00 Kč/kg

Kalendárium

aneb co nás čeká a nemine

Pondělí 19. 4. 2010

Akce Drákula 27 -

Hromadný čestný odběr krve.
Sobota 24. 4. 2010

Sv. Jiří - patron skautů -

Den ve skautských krojích.
Neděle 25. 4. 2010

Svatojiřský závod -

Závod tříčlenných hlídek od 14 hod. u junácké klubovny.
Pátek 30. 4. 2010

Pálení čarodějnic

u junácké klubovny
Sobota 15. 5. 2010

Železná sobota -

sběr železného šrotu po obci.
Více informací a fotografií na:
www.junak-ratiskovice.cz

Palis

XI. Junácká akademie

neděle 21. března 2010

Po roční pauze se naše středisko opět rozhodlo oživit tradici junáckých akademií. A podle všeho jsme udělali dobře. I přes obvyklé nervy a infarktové stavy na zkouškách finále dopadlo výborně. Vsadili jsme na svižné tempo a spíše kratší scénky a klipy. Lví podíl na úspěchu měl také „moderátor“ a koordinátor Hrach a jeho tým. Například hromada tzv. předponových scének a recitací, kterými se vyplňují hluchá místa, když se chystá nová scéna, byly vynikající - zvláště dobrý nápad byla pozvánka na železnou sobotu v po-

dání Mrákoša a Kakaa. Všechny scénky, písně a klipy se podařilo zahrát obstojně, a to i přesto, že na zkouškách to vypadalo jako vždy katastrofálně. Poděkování patří také Delfovi za zvučení.

Akademii zahájil Hrach těsně po 15. hod. za asistence Elis (simultánní překlad do anglického jazyka provedla Káta). Vtipné! Pak následovalo představení muténického oddílu Jižní Kříž se scénkou „Z pohádky do pohádky“ a posléze pěkně zazpívali „Písničku o šneko-“ s vlastním hudebním doprovo-

dem. Oddíl Squaw se pochlapil scénkou „Sněhurka a X trpaslíků“ (vysvětlivka: X = tolik, kolik dojde děcek). Pak přišly na řadu tři slečny z téhož oddílu (Tereza, Ela a Klára), které si připravily parádní klip se slovenštinou a spoustou rekvizit a písniček. Chlapci z oddílu Tuláci si nachystali též dva kusy: „Jak pejsek s kočičkou vařili dort“ a „Zubař je anděl“. V první jmenované scénce je třeba vzpomenout Luka v roli rybičky, protože předvedl neuvěřitelný „pěvecký“ výkon. Opět se potvrdilo staré divadelní rčení o tom, že není malých rolí ... Oddíl Trojka si nachystal také dva kousky a oba hudebně pěvecké - první „Grónská písnička“ od Jarka Nohavice a druhý s názvem „Zoologická zahrada – Večerníček“.

Na závěr Akademie přišlo malé překvapení - oddíl KPS (Klub přátel skautingu) složený především z dospělých členů a nevyvíjející pravidelnou činnost si netradičně připravil také výstup. Jednalo se o hraný klip k písni „Dysgrafik“ od Xindl - X. Toto představení zaujalo nejen zajímavou hudbou a textem, ale především kvalitními kostýmy a náročným líčením hlavních protagonistů: Palisa, Šama, Martana a Essma.

Další milé překvapení bylo předávání junáckého vyznamenání „Za čin junácký“ Martinovi Chovancovi za záchranu životů při předloňském požáru klubovny. Gratulujeme!

Pak už následovala jen skromná tombola, poděkování a rozchod. Všechny zúčastněné oddíly odvedly kus práce a diváci je za to odměnili nejen bouřlivým smíchem a potleskem, ale i finanční odměnou ve formě vstupného - letos opět přes 4 tisíce. Děkuje.

Piškvorkyáda

sobota 13. února 2010

Na letošní Piškvorkyádě se soutěžilo ve třech kategoriích: 1. kategorie 5-10 let (12 účastníků), 2. kategorie 11-14 let (13 účastníků) a 3. kategorie 15-200 let (9 ks). Hrál se 5 her systémem „každý s každým“ ve své kategorii. To znamená, že každý soutěžící sehrál min. 45 až 65 partií! To byl taky důvod toho, že akce se neplánovaně krapet protáhla (začátek 15 hod., konec až v 18.30)! Pro vítěze ve všech kategoriích byly nachystány pěkné dřevěné hlavolamy, první tři místa do-

stala diplomy. Většina účastníků pak ještě perníčky ve tvaru lilie, co se nepotřebovaly na skautském plese. Celou akci organizoval Hrach, a to tak vehementně, že při tom takřka přišel o hlas. A zde jsou konečně jména vítězů:

1. kategorie: 1. místo: Kuba, 2. místo: Marek, 3. místo: Jitka a Maruška

2. kategorie: 1. místo: Zajíc, 2. místo: Martina, 3. místo: Luk

3. kategorie: 1. místo: Šam, 2. místo: Palis, 3. místo: Hawel, Junior (Kyjov)

www.junak-ratiskovice.cz

Zámoří

Peñarol

Už je to chvílka, co v Ratkách znovu začal hrát Peñarol. Každou nedělu sem sedal za počítač, abych na webových stránkách (Libora Kopla) zjistil, jak hrála jednička a dvojka. Nikdy sem žádný fotbalista nebyl, ale za Peñarol sem pár minut odehrál. A to nejdůležitější je, že sem dal góla Rumunom a s tím sa nemože pochválit ani Ronaldo. Sice mňa to stálo pár dní dovolenaj, půlku výplaty, ale ten zážitek mně nikdo nikdy nevezne. K mému štěstí aj na Céčku k tomu měli pochopení ...

Jak už sem říkal, že sem toho moc nenahrál, ale zato sem měl na starosti dění v kabině. Neutěkl mně jediný svátek, narožky a zápisné. V naší kabině nikdy žízeň nebyla. Až na pár výjimek sme byli slušná parta. Mário tvrdil obranu a když kopl, tak vyvalil aj rohový praporek. V bráně skákal doleva aj doprava legendární Cajda. V záloze dřel Jožka Kotásek se Stachanem a v útoku řádl Vorgl, kerý uměl dat góla všeckým možným - koleno, břuch, záda atd. Vedle něho létal Peťa Urbánek, kerý dělal všechno možné, aby sa dostal do jedničky. Párkrát ho vzali, ale hned nám ho zasej vrátili zpátky.

Dokonce sme měli aj malý stánek na konci Vlachovky, kerý nám vydělával na chod mužstva. Kdyby nebylo pár chamtivců, tak stánek by fungoval hodně dlúho. Tak, jak náš stánek, tak celý Peñarol pomáli spěl k zániku. Už přesně nevím, kdy a jak všechno skončilo, ale nikdy na Peñarol nezapomenu.

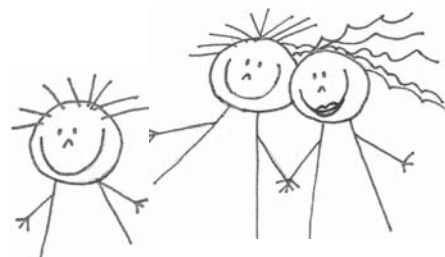
Novému Peñarolu a celému Baníku držím palce, a jak budete hrát nekde blízko Chicaga, tak sa zastavte. U mňa žízen není.

Good luck celej dědině.

Dan

Ořez stromů
v době vegetačního klidu
z důvodu zvýšení bezpečnosti

Rodinné centrum **Bambino**

Rodinné centrum Bambino Ratíškovice o. s. ve spolupráci se ZŠ Ratíškovice si Vás u příležitosti slavnostního otevření dovoluje pozvat na

*„Jarní radovánky“
aneb*

**Zábavné odpoledne
pro celou rodinu**

- *neděle 25. dubna 2010*
- *tělocvična ZŠ + herna RC*
- *od 15.00 hod.*

Děti ve věku 1-6 let se mohou těšit na: skluzavky, obří kuželky, minigolf, skákačí hrad, dětské trampolíny, kuličkový bazén, Chachabox, stavebnici XXL, soutěže a diskotéku. Občerstvení zajištěno. Vstupné dobrovolné.

ZALESS

Zahradalesystem

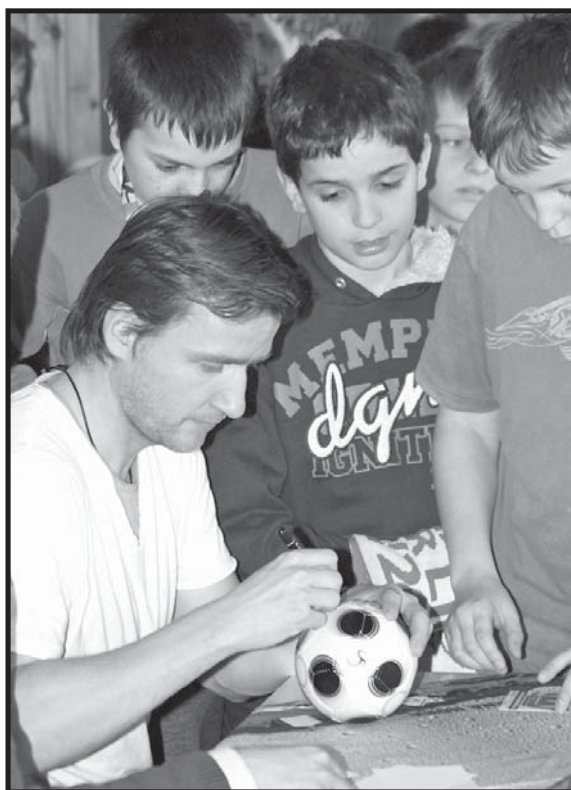
U Zásady 3, 696 01 Rohatec

Tel.: 775 247 422

E-mail: mtetur@seznam.cz

- zahradnické služby
- realizace zahrad, údržby
- prostřihávky, prořezávky, kultivace
- svoz, odvoz zahradního odpadu
- péče o les, lesní práce
- bezplatné poradenství

Škola Návštěva fotbalisty Vladimíra Šmícera v ZŠ

Z čeho jsou vyrobeny typické domácí spotřebiče?

Do útrob moderních domácích spotřebičů jejich uživatel většinou nenahlédne za celou dobu životnosti těchto přístrojů. Kompaktní design odrazuje i nejzarputilejší kulty, a pokud se výjimečně objeví závada, postará se o její odstranění autorizovaný servis – jinak by došlo k porušení záručních podmínek.

O to zajímavější jsou výsledky takzvaného vzorkování. Při něm odborníci společnosti ELEKTROWIN a. s. zjišťují, z jakých materiálů byly vyrobeny starší spotřebiče, u nichž mnohdy již ani neexistuje jejich výrobce, a v jakém poměru jsou v nich jednotlivé materiály zastoupeny.

Z čeho se skládá dnešní mikrovlnná trouba

Typickým zástupcem domácích spotřebičů, které se ve velké míře vyskytují ve zpětném odběru, je populární mikrovlnka. O jejím materiálovém složení informuje Richard Mašek ze společnosti ELEKTROWIN.

„Největší podíl materiálů používaných při její výrobě tvoří železo. Z celkové hmotnosti přístroje se železné komponenty podílejí téměř 57 %. Významnější podíl pak má ještě sklo (16 %) a plasty (12 %),“ říká Mašek. Ve společnosti ELEKTROWIN je garantem takzvaného vzorkování, tedy systematického zjišťování materiálového složení typických zástupců jednotlivých skupin spotřebičů. Zjištěné údaje pak usnadňují ekologickou likvidaci těchto „vysloužilců“ ve zpracovatelských závodech a pomáhají dosáhnout vysoké míry dalšího využití získaných druhotných surovin.

Pohledem do historie zjistíme, jaký vývoj tato dnes tak běžná kuchyňská technologie prodělala.

Jak dostat radar do kuchyně

Víte, že u zrodu dnešní mikrovlnky byl vojenský radar? Britští vojáci, kteří s jeho pomocí za druhé svě-

tové války střežili vzdušný prostor nad ostrovy proti německé Luftwafe, totiž brzy objevili jeho neplánované vedlejší účinky. Dokázal jim totiž zajistit teplou stravu i tehdy, když byly na jídelníčku jen studené potravinové dávky.

Obsluhy radarů si brzy všimly, že když v blízkosti antén prolétne vlnovým polem racek, záhy padá k zemi – a navíc, poněkud cynicky řečeno, tepelně upravený. Traduje

se, že vynalézáví bojovníci se brzy naučili napichovat třeba uzeniny na dlouhé tyče a ohřívat je v bezprostřední blízkosti těchto obranných zařízení.

V principu stejný – ovšem podstatně zmenšený – magnetron (za jehož vývojem stojí i Čech Augustin Žáček), jaký tvořil srdce původního radaru, dnes umožňuje fungovat mikrovlnným troubám. První mikrovlnka byla uvedena na trh v USA už v roce 1947. Stála tehdy ale kolem tří tisíc dolarů, na tu dobu závratnou sumu, a měla rozměry dnešní chladničky.

Zmenšit magnetron na rozměry, které umožnily sériově vyrábět mikrovlnnou troubu v dnešní velikosti, se podařilo až na začátku sedmdesátých let minulého století Japoncům.

CO MŮŽETE SPOLEČNĚ S NÁMI UDĚLAT PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ?

ODEVZDÁVEJTE ELEKTROZAŘÍZENÍ V MÍSTECH ZPĚTNÉHO ODBĚRU!

Velké spotřebiče

Malé spotřebiče

Chlazení

Nářadí, hobby, dílna

Střední spotřebiče

Zahrada

elektrowin

Elektrowin, a. s.
Michelská 300/60, 140 00 Praha 4
tel.: 241 091 843, fax: 241 091 834
e-mail: sber@elektrowin.cz
www.elektrowin.cz

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky

28. května 2010 – 29. května 2010

Informace na základě zák. č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a ve znění pozdějších předpisů, a vyhlášky Ministerstva vnitra č. 233/2000 Sb., o provedení některých ustanovení zákona, ve znění pozdějších předpisů.

V obci Ratíškovice budou 3 okrskové komise, jejichž sídla jsou:

Okrsková volební komise č. 1
(6 členů + zapisovatelka)

ZŠ Ratíškovice, Školní 321
pro čísla popisná 1 – 540

Okrsková volební komise č. 2
(6 členů + zapisovatelka)

MŠ II Ratíškovice, Múdrá 1000
pro čísla popisná 541 – 960

Okrsková volební komise č. 3
(6 členů + zapisovatelka)

Obecní úřad Ratíškovice
pro čísla popisná 961 – 1375

V Ratíškovicích dne 29. 3. 2010

Ing. Josef Uhlík v.r., starosta obce

VÝSTAVA
fotografií, kreseb, ilustrací, rytin,
kovaných děl, dřevořezb ...atd.
se uskuteční v budově Orla
v Ratíškovicích.
Srdečně zvou vystavující
z Ratíškovic, Rohatce, Bzence,
Milotic, Vacenovic, Sudoměřic
a Hodonína .

8.5.2010
09:00 - 19:00

9.5.2010
13:00 - 19:00

Pozvánka na Výstavu vín

Český zahrádkářský
svaz, základní organizace
Ratíškovice zve všechny
milovníky vína na
Výstavu vín, která
se uskuteční v sobotu
24. dubna 2010 v areálu
Baník Ratíškovice,
a to od 14.00 hodin.

Poděkování panu Vojtěchu Kotenovi st.

Obec Ratíškovice a Redakční rada Zvonu upřímně
děkuje panu Vojtěchovi Kotenovi st. za dlouholetou
redakční spolupráci při tvorbě obecních novin
a přeje mu do dalších let mnoho zdraví.

Ratíškovický Zvon

Obecní noviny v Ratíškovicích. Vychází dvoměsíčně. **Ratiskovicky.Zvon@centrum.cz** Řídí redakční rada ve složení:
PhDr. Radim Štastný, Mgr. Josef Hanák, Vojtěch Koten ml., ing. Jaromír Škola ml. a Václav Koplík. Redakce si vyhrazuje
právo na krácení a odmítnutí příspěvků. Uveřejněné názory a stanoviska nejsou vždy totožné s názory redakce. Grafický design & typografie KAM
Studio, Kyjov, Jungmannova 1172, tel. 518 611 603, kamstudio@kamstudio.cz, www.kamstudio.cz, tisk A. Horák, Svatobořice, tel. 518 620 247.
Náklad 650 výtisků. Registrováno Ministerstvem kultury České republiky E 12430. Vyšlo 16. dubna 2010. Uzávěrka příštího čísla je 31. 5. 2010.